

FONETIKA

BR. 14

Impressum

List Učeničkog doma Karlovac
šk.god. 2013./2014., br.14

Za izdavača:

Ravnatelj Saša Salaj, prof.

Izdavač:

Učenički dom Karlovac
Samostanska 2, 47000 Karlovac
Tel./fax.: 047/611-335

Web: ucenickidom-karlovac.hr
e-mail: udk@ucenickidom-karlovac.hr

Glavni urednik:

Natalija Sonički, prof.

Urednice:

Patricia Marijanović, Andrea Rumenović

Novinari:

Patricia Marijanović, Andrea Rumenović, Doris Lakotić

Suradnici:

Mario Bogović, Viktorija Butina, Magdalena Cindrić, Nikolina Cindrić, Kristina Dovođa, Dora Dujmić, Filip Dujmović, Selena Franjić, Žana Josipović, Helena Kampić, Dorotea Kovačić, Ana Kunštek, Doris Lakotić, Ivana Lesac, Marko Maraković, Monika Nekić, Milana Paić, Luka Pavlinac, Andreja Pavlinić, Ema Posavec, Dejana Rodić, Ivana Tomić, Mihael Vidoš, Josip Vugec, Gloria Vuković

Tehnička obrada:

Informatička sekcija Učeničkog doma Karlovac

Crtež:

Viktorija Matanić

Fotografija:

Fotosekcija Učeničkog doma Karlovac

Lektorica:

Maja Vražić

Tisak:

Učenička zadruga „Slap“ Učeničkog doma Karlovac

Naklada:

100 komada
List izlazi jednom godišnje

Naslovnica: Magdalena Cindrić

U ovom broju:

Impressum, sadržaj, uvodnik	1. – 2. str.
Domijada	3. – 4. str.
Priredbe	5. str.
Tema broja: Volontiranje	6. – 7. str.
Facebook intervju	8. – 9. str.
Dome, slatki Dome	10. str.
Što me čini sretnom/sretnim...	11. – 12. str.
Prijateljstvo	12. str.
Maturanti 2013./2014.	13. – 14. str.
Daske koje život znače	15. str.
Čudesni svijet latica	15. – 16. str.
Moj kraj	17. – 18. str.
Moj hobi	19. str.
Kreativni kutak	20. – 21. str.
Ispeci pa reci	21. str.
Pitali smo domaše	22. – 23. str.
Vremeplov	24. – 26. str.

Dragi naši!

Pozdrav dragi domaši, odgajatelji, suradnici i ostali čitatelji!

Polako, ali sigurno kročimo u novu 2014. godinu. Možda nas malo sputavaju lošije ocjene, snijeg i led. Što se ocjena tiče ispraviti ćemo mi njih, no što se hladnoće, snijega i leda tiče, izgleda da ćemo se sa tim problemom boriti još par mjeseci. Ali dobro, jednom mora proći.

Što da vam kažem? Vraćamo se starim običajima. Buđenje u 7 sati, kada naša R.R. digne cijeli Dom na noge u roku 15 minuta. Učenje, kada odgajateljica Nena prisluškuje na vratima i odjednom začuješ: „Ajmo cure, učenje još traje, o toj temi ćete razgovarati kasnije“. Slobodne aktivnosti, pjevanje sa odgajateljicom Astrid, koja se ove godine, čini mi se, bacila i u plesne vode. Sportske aktivnosti prepuštamo odgajateljici Anđelki, koja se i dalje bori sa ponekad neposlušnim košarkašima i odbojkašicama. Za foto, info i novinarsku zadužena je odgajateljica Natali, koja u svakom nastoji pronaći pjesničku dušu. Hmm, ali mislim da nam je svima najdraži glas onaj odgajateljice Krune prije spavanja, a rečenica glasi: „Idemooo, spavanje, gasi svičuuu!“. Eto, malo sam se našalila sa našim odgajateljima za koje se nadam da mi neće zamjerit, i da neću dobiti produženo učenje ili nešto slično ☺.

Dani u Domu prolaze nam relativno brzo, uz sekcije, učenje, a najviše uz kave. Trenutno traju pripreme za priredbu koja će se održati povodnom Valentinova. Po meni, to je jedna od najzanimljivijih priredbu u Domu, pjeva se, pleše, glumi i svira. Svaki učenik odigra svoju ulogu, nasmijemo se do suza, ponekad i rasplačemo na pokaju dirljivu pjesmicu. Nakon toga, brzinom svjetlosti, stiže i Domijada, vrhunac godine i napornog rada u sportskim i kulturnim aktivnostima.

Nadam se da ćete uživati dok čitate ovogodišnju Fontanu! Želim zahvaliti domskim novinarima i suradnicima, na čelu s odgajateljicom Natalijom, koji su se i ove godine jako potrudili da list bude bolji i zanimljiviji. I naravno, maturanti želim vam svu sreću u daljnjem školovanju, poslu ili u bilo čemu što planirate poslije srednje škole!

urednica Patricia Marijanović

Regionalna Domijada Zapadne Hrvatske, Opatija-Rijeka, 2014.

22.03.2014.

Domijada – kultura

Vrijeme 6:30, odredište Opatija, zašto? Došla je subota 22.03.2014., prvi dan 39. Regionalne domijade zapadne Hrvatske, u hotelu Adriatic u Opatiji. Organizator ovogodišnje Domijade je Učenički dom Lovran, koji nas je odlučio smjestiti u prekrasnu dvoranu hotela s četiri zvjezdice. Kad smo stigli, počelo je užurbano, prenosili smo hrpu stvari i kutija u hotel, jer se bus morao brzo maknuti s ceste. Vjerujte mi, za to je potrebna savršena organizacija, jer smo po broju rekvizita, kutija daleko nadmašili ostale domove. Po ulasku u hotel odmah smo počeli s raspreamanjem kutija u kojima su bile slike, skulpture, instalacije... I dok su jedni raspakiravali kutije i druge stvari, drugi su, istovremeno, imali probe: ples, folklor, dramska i recitatori. Nije bilo vremena za odmor.

Nakon što smo uspješno raspremili i posložili izložbu, išli smo razgledati druge radove, promotriti konkurenciju. Brzo je došao red i na ručak. U to vrijeme stručni i učenički žiri ocjenjivali su izložbu. Naravno, nismo uspjeli ništa saznati, rezultate ćemo morati pričekati do samog kraja.

Sve je je išlo po planu, došao je red i na scenski nastup. Bilo je jako puno točaka. Neke su bile zanimljive, a neke manje zanimljive. Ponosna sam kako smo se predstavili naš Dom, digli smo cijelu dvoranu na noge. Napetost se širila po cijeloj dvorani. Vrhunac je bio dolazak žirija na pozornicu i početak proglašenja pobjednika. I, naravno, prvi pobjednik kojeg su proglasili bio je Učenički dom Karlovac – 1. mjesto i plasman za Državnu domijadu za naše folkorašice koje vodi gosp. Marko.

Došao je žiri za ples, opet je bila napetost u zraku, i naravno, opet prvo mjesto i plasman za Državnu domijadu za naše plesače i njihovu voditeljicu odgajateljicu Krunu.

Dramska sekcija nije imala toliko sreće, nisu osvojili prvo mjesto, no nema veze, bit će bolji iduće godine. Kada je došlo proglašenje glazbenog izraza, naši tamburaši i njihova voditeljica odgajateljica Astrid, također su osvojili prvo mjesto! I plasman na Državnu domijadu! Pobjedonosni niz se nastavio! Kada je došao red na proglašenje recitacije, opet smo napeto iščekivali rezultat, jer smo i tu imali svog predstavnika, Gašu. Gaši je na kraju za dlaku izmaklo prvo mjesto, bio je drugi. Bili smo prezadovoljni sa osvojenim mjestima na scenskim nastupima.

I proglašenje pobjednika s izložbe nije prošlo bez uzbuđenja. Helena je osvojila prvo mjesto sa svojom slikom, maketari sa instalacijom i još hrpu drugih nagrada stručnog i učeničkog žirija.

Sretni smo se vraćali nazad u Karlovac. Bili smo umorni, ali ipak je ostalo još malo snage za vezanciju i pjesmu.

I za kraj, od srca čestitam svim natjecateljima i natjecateljicama na izvrsnim nastupima. Svima koji su prošli na Državnu domijadu u Baškom Polju želim puno sreće, a oni koji nisu, njima želim više sreće dogodine!

Patricia Marijanović

Na Domijadi su nas predstavljali:

Folklor - 1. mj. stručnog žirija; 1. mj. učeničkog žirija

- *Međimurska poskočica* - Kristina Medved, Ana Hodak, Kristina Jakin, Dijana Čalina, Andreja Pavlinić, Maja Kurtović, Dorotea Kovačić, Vilma Kirasić, Ivana Lesac, Petra Begović, Helena Kampić, Iva Domišljanović, Marijana Grdić

Glazbeni izraz - 1. mj. stručnog žirija; 2. mj. učeničkog žirija

- *Jovano, Jovanke* – Viktorija Butina, Filip Flanjak, Martin Nekić, Kristian Katić, Karlo Mihelčić, Matej Cvitković, Igor Puškarić

Plesni izraz - 1. mj. stručnog žirija; 1. mj. učeničkog žirija

- *Mix It Up* - Tomislava Grdić, Kristina Dovođa, Filip Videk, Kristijan Petelin i Josip Vujanić, Antonio Aščić

Recitacija - 2. mj. stručnog žirija

- *Balada o Furmanu* (Gašpar Tomić)

Scenski izraz

- *Veliki odmor* - Tomislava Grdić, Sandra Vignjević, Adriana Kolić, Ivana Tomić, Kristijan Petelin, Josip i Filip Vujanić

Slikarstvo

– *Linolada* – Helena Kampić – **1. mj. stručnog žirija**
– *Jednom davno nije bilo ničega! I to je eksplodiralo* – Ema Posavec

Crtež

– *Samo za taj osjećaj* – Iva Vujić
– *Moja prijateljica* – Viktorija Matanić
– *I see you, do you see me?* – Josipa Barić

Skulptura

– *Veza* – Kristina Tomljenović
– *Snatrenje* – Kristina Tomljenović – **2. mj. stručnog žirija**
– *Ptica* – Nikolina Cindrić
– *Forme* – Katarina Cindrić i Arijana Grdić – **3. mj. stručnog žirija**
– *Tyrano* – Antonio Kasun – **1. mj. učeničkog žirija**

Fotografija

– *Stone* – Željana Vrbić
– *Zrna sreće* – Gloria Vuković
– *Drugi pogled* – Gloria Vuković
– *Prkos* – Milana Paić
– *Zimska bajka* – Magdalena Cindrić
– *Stari ribnjak* – Tamara Lašak

Instalacija

– *Šmeterlinge* – Selma Keranović i Karolina Balinović
– *Ti to slušaš?!* – Martin Nekić i Kristijan Katić – **1. mj. stručnog žirija, 2. mj. učeničkog žirija**
– *Paukova mreža* – Josip Devčić, Darko Dietzman – **1. mj. učeničkog žirija**
– *Dobra vibra* – Kristijan Bučar

Keramika

– *Ruralna keramika* – Tonko Horvat
– *Fontana* – Tonko Horvati – **2. mj. učeničkog žirija**
– *No. 13.* – Nikolina Cindrić
– *Set* – Danijela i Mirjana Butorac
– *Sat 1* – Katarina Cindrić
– *Sat 2* – Arijana Grdić
– *Karlovačka zvijezda* – Katarina Cindrić i Arijana Grdić – **1. mj. učeničkog žirija**

Rukotvorine:

– *Cvjetovi i leptiri* – Selma Keranović i Karolina Balinović
– *Svjetiljka 1* – Josip Devčić i Darko Dietzman – **3. mj. stručnog žirija, 3. mj. učeničkog žirija**
– *Svjetiljka 2* – Josip Devčić i Darko Dietzman
– *U duginim bojama* – Danijela i Mirjana Butorac

Član učeničkog žirija: Antun Babić

05.04.2014.

Domijada - sport

U subotu 5. travnja učenici Učeničkog doma Karlovac su se uputili u smjeru Istre (Rijeka, Opatija). Dok smo ujutro sjedili u busu i slušali pjesme imali smo malu tremu i strah kako će sve to proći. Tamo smo bili sudionici 39. Regionalne sportske Domijade. Bili smo najbrojnija ekipa, taj dan Opatija i sportska dvorana Marino Cvetković, bili su prepuni plavo-bijelo-crvenih trenerki s natpisom Karlovac.

Borili smo se lavovski, nizale su se utakmice, za utakmicom, pobjeda za pobjedom. Sve se savršeno poklopilo, nije nam ništa smetalo, ni umor, ni trema, ni kiša koja je uporno padala cijeli dan. Sa svih terena stizale su vijesti: „Dobili smo, idemo dalje!“. Sudjelovali smo u nogometu, košarci, šahu, stolnom tenisu, streljaštvu, odbojci i na ovoj Domijadi za pamćenje postigli sljedeće rezultate:

Košarka – 4. mjesto

ekipa u sastavu: Zvonko Lončarić, Ozren Mamula, Josip Vujanić, Filip Vujanić, Filip Videk, Gordan Vučković, Josip Afrić i Peter Grgić

Odbojka – 3. mjesto

ekipa u sastavu: Maja Kurtović, Željana Vrbić, Marija Crljenjak, Gloria Vuković, Josipa Barić, Monika Nekić, Doris Magdić, i Ana Kunštek

Nogomet – 1. mjesto, plasman na Državnu domijadu

ekipa u sastavu: Denis Herceg, Marin Turkalj, Andreas Živković, Matej Sabljak, Milan Mesić, Jura Jurčević, Darko Dietzman, Bruno Bračević, Josip Pavlešić i Marinko Marković

Stolni tenis- 1. mjesto, plasman na Državnu domijadu

ekipa u sastavu: Jakov Volić Vukadin, Marko Prugović (proglašen za najboljeg igrača Domijade), Mislav Marinčić i Tonko Horvat

Šah - 1. mjesto, plasman na Državnu domijadu

ekipa u sastavu: Marko Šporer, Marko Kruljac, Teofan Kunić i Ivan Jakić

Streljaštvo M – 3. mjesto

ekipa u sastavu: Hrvoje Marković, Tomislav Krizmanić i Mario Bogović

Streljaštvo Ž – 1. mjesto

ekipa u sastavu: Viktorija Matanić, Marina Žugaj, Kristina Jakin i Doris Lakotić

Prije svega dogodilo nam se još jedno predivno iskustvo kojemu pravi cilj nije bila pobjeda nego druženje u jednom sportskom duhu. Nakon cijelodnevnog napora bili smo presretni i prezadovoljni postignutim rezultatima, isplatila se naša upornost, naš trud, rad i zalaganje.

Gloria Vuković

Priredbe

Posjet Učeničkom domu Marije Jambrišak, 16.10.2014.

Povodom proslave Dana kruha tamburaška i pjevačka sekcija našega Doma bila je pozvana u Ženski učenički dom Marije Jambrišak u Zagrebu.

Pripremili smo nekoliko pjesama koje smo i izveli. Cijeli Dom nestrpljivo je čekao naš nastup, te u vrlo ugodnoj, opuštenoj atmosferi zapjevao s nama. Prvo su naši tamburaši izveli nekoliko skladbi, a zatim cure iz pjevačke sekcije otpjevale nekoliko božićnih pjesama. Dobili smo gromoglasan pljesak i svi su htjeli da pjevamo i sviramo još, pa su tako tamburaši odsvirali nekoliko poznatih tamburaških pjesama i time razveselili i rasplesali cijeli Dom. Svi su pjevali tako glasno da su se tambure jedva čule. Bilo je tu svega: smijeha, pjesme, veselja pa čak i plesanja kola na neke slavonske tamburaške pjesme.

Nakon nastupa nastavili smo druženje uz maštovito ispečene slastice i peciva koja su nam domaćini pripremili i, naravno, uz još pjesme. Od prvog trena kad smo ušli u Dom, vladala je vesela, topla atmosfera, a domaćini su nas prijateljski i srdačno dočekali.

Svi smo se jako zabavili i vjerujemo da ćemo ovaj nastup dugo pamtiti te da će se naša suradnja s Učeničkim domom Marije Jambrišak nastaviti te da ćemo stečena prijateljstva i dalje njegovati.

Dorotea Kovačić i Ivana Lesac

PJESMA ZA NJEGA

I sve što sam imala,
tebi sam dala.

I sve što si upropastio,
puno ti hvala.

Lomio mi srce,
krao mi dah,
ubijao me mržnjom,
pretvorio u prah.

I dalje te želim,
srce te još voli,
i dalje mi bježiš,
duša me boli.

Suze teku, tebe više nema.

Vratit ćeš se,
znam,
ali mene neće biti,
bit ćeš tužan,
sebe ćeš kriviti.

Helena Kampić

1. mjesto na natječaju za najljepši
prozni ili lirski tekst na temu Valentinova

Valentinovo vs Maškare, 13.02.2014.

Kao i svake godine održali smo priredbu povodom Dana zaljubljenih i Maškara. U priredbi su sudjelovali brojni učenici ali i odgajatelji. Bilo je tu svega, pjesme, plesa, smijeha, vjenčanja.

Svaka odgojna skupina imala je svoju točku. Za najbolji nastup izabrana je 2. odgojna skupina odnosno grupa "Kiss". Najviše me iznenadio jedan nastup za koji ni sama nisam bila sigurna tko izvodi, ali ubrzo smo ugledali poznata nam lica, to su bile odg. Nena i odg. Kruna u kostimima vještica, što, ako možemo primijetiti jako dobro pristaje njihovom karakteru, iskreno se nadam da odgajateljice ovo neće shvatiti ozbiljno, haha. ☺ Kao gost iznenađenja, naš bivši učenik Dragan Dolić otpjevao nam je pjesmu Djevojka od milijun dolara.

Dok smo se mi zabavljali na priredbi, žiri je birao najljepšu sliku te najljepšu pjesmu. Nagradu za najljepšu pjesmu osvojila je Helena Kampić, a za najljepšu sliku nagradu je dobila Viktorija Matanić sa slikom 'Ruke'. Čestitam curama! Nakon što smo podijelili zaslužene nagrade, priredbu smo završili pjesmom tamburaša i plesom domaša.

Ova večer bila je ispunjena smijehom, pjesmom i dobrim društvom, baš onako kako mi to volimo. Hvala svima na sudjelovanju i čestitamo na nagradama. ☺

Patricia Marijanović

Viktorija Matanić „Ruke“
1. mjesto na natječaju za najljepši crtež
na temu Valentinova i Maškara

Volontiranje

Moje volontiranje u Centru za odgoj i obrazovanje djece i mladeži

Gloria Vuković

Kažu kako je volontiranje plemenit i dragocjen posao. Oduvijek me interesirala pomoć drugima, osobito djeci.

Centar za odgoj i obrazovanje djece i mladeži na Baniji je odgojno obrazovna ustanova koja osigurava lako mentalno retardiranoj djeci s utjecajnim teškoćama te umjereno mentalno retardiranoj djeci, odgoj i obrazovanje pod posebnim uvjetima uz rehabilitacijske postupke.

Svaka dva tjedna volontiram u Centru kao učitelj engleskog jezika i informatike. U mojoj grupi nalaze se djeca mlađeg uzrasta, do 15 godina.

Naše radionice su veoma zabavne i prije svega poučne. Morali smo naučiti drugi način podučavanja djece s poteškoćama u razvoju, tj. naša predavanja moraju sadržavati puno boja, pjesama i zabave.

Glavni cilj naših dolazaka je zapravo interakcija s djecom i druženje. Energija i veselje koje djeca prenose na ljude, nikoga ne ostavljaju ravnodušnima. Svako vrijeme provedeno s njima me veseli i tih sat vremena kojih provedemo skupa prođe za tren oka.

Volontiranje mi je omogućila moja škola, Gimnazija Karlovac, koja je dugogodišnji suradnik Centra i pomaže pri radu.

Sve u svemu, jedno predivno iskustvo koje se nadam nastaviti i idućih godina.

Udruga „Sv. Veronika“

Ivana Tomić

Udruga Sv. Veronika je udruga za humanizaciju bolničkog liječenja djece Karlovca i Karlovačke županije. Utemeljena je 2007. godine i nalazi u Općoj bolnici Karlovac, a radi na odjelu za dječje bolesti, odjelu dječje kirurgije i na odjelu otorinolaringologije.

Administrativno sjedište udruge je u ulici Miroslava Krleže 13. Udrugu sačinjava 15 volontera koji dolaze u različite smjene kako bi pomogli bolesnoj djeci, čitali im, igrali se s njima, izvodili predstave za Božić, Uskrs, Fašnik, Sv. Nikolus.

Ja sam došla u tu udrugu sa prijateljicama gdje smo pričale sa voditeljicom Udruge, sociologinjom Nadom Beljan. Ona nam je pričala općenito o udruzi, kako Udruga djeluje, zašto je nastala. Gospođa Beljan mi se kao osoba jako dopala, završila je za medicinsku sestru, a nakon toga i sociologiju. Osnovala je udrugu jer je bila inspirirana jednom posebnom doktoricom Verom Kokot koja je jako voljela djecu.

Doktorica Vera nadahnula je gospođu Beljan posebnom ljubavlju i brigom prema bolesnoj djeci. Gospođa Nada dala je ime toj udruzi Sv. Veronika iz dva razloga. Jedan od razloga je ime preminule doktorice Vere, a drugi je to što je gđa. Beljan jednog dana uzela Bibliju i pročitala kako je Veronika Jeruzalemska pružila rubac Isusu. Naime, Isus se teškom mukom uspinjao na Kalvariju noseći križ. Obilno se znojio. Žena po imenu Veronika smilovala se i pružila mu veliki bijeli rubac. Isus je objema rukama pritisnuo rubac na čelo, kako bi obrisao znoj. Vratio je Veroniki rubac, a na njemu je ostala Isusova slika, obrisi lica okaljani znojem, prašinom i krvlju.

Malo sam se iznenadila, ali mi se svidio povod za davanje upravo takvog naziva udruzi. Na ideju za osnivanje je došlo zbog mnoštva djece koja kad su u bolnici nemaju nikakvu zabavu i svaka bol i patnja bez zanimacije su još veća, a sa gospođom Nadom i drugim volonterima ta bol je puno manja.

Ciljevi rada te udruge su: pružanje psihosocijalne pomoći hospitaliziranoj djeci, promicanje humanitarnih, obrazovnih, zdravstvenih socijalnih, kulturnih i relacijskih interesa djece.

Udruga se sastoji od jedne mala prostorije koja ima ormare u kojima se nalaze kute za volontere, igre za djecu, knjige za malu djecu, srednjoškolce, čak i za roditelje, mnogo zanimljivih uradaka od salveta, rola

papira koja su djeca napravila pod vodstvom volontera.

Voditeljica udruge je zaposlena i usput volontira, a kako postati volonter? Volonter može svatko biti, čak i mi, ali naravno uz pristanak roditelja. Meni se osobito to svidjelo i razmišljam da ja postanem jedan od njih jer ću do 3. razreda imati iskustva za djecom i lakše ću se snalaziti u bolnici.

Kako bi postao volonter prvo moraš proći jednodnevnu osnovnu edukaciju koja uključuje i edukaciju iz dječje psihologije. Poželjno je imati iskustva u za radu s djecom. Kao što sam već rekla, bilo mi je jako ugodno pričati sa gospođom Nadom jer kada sam s njom pričala imala sam osjećaj kao da se već dugo poznajemo i voljela bih s njom volontirati. Stoga preporučujem i drugima da se uključe u volontiranje zbog sreće djece koja prolaze težak period u svom životu, prvenstveno zbog kratkog rastanka od roditelja i bolesti.

Udruga za djecu s teškoćama u razvoju „Zvončići“

Ema Posavec

Dana 1. travnja 2014. posjetila sam udrugu „Zvončići“ u Karlovcu. To je neprofitna organizacija koja se bavi djecom s u poteškoćama u razvoju na području grada Karlovca i Karlovačke županije. Omogućuje unapređivanje medicinske i socijalne zaštite, obrazovanje, integraciju u zajednicu i zapošljavanje osoba s autizmom. Nalazi se na Prilazu Vječeslava Holjevca 6.

Udruga je nastala 17.12.2010 godine. Osnovala ju je gospođa Snježana Čop koja je ujedno i predsjednica udruge. Razlog osnivanja udruge je bilo dijete gospođe Snježane kojoj se dijete rodilo sa autizmom. Autizam je biološki razvojni poremećaj mozga.

Danas je u toj udruzi 39 djece sa raznim bolestima. U udruzi je 76 punoljetnih članova, roditelja, stručnjaka i zainteresiranih građana.

Radu udruge novčano su pridonijeli Ministarstvo socijalne politike i mladih, Ministarstvo zdravlja, Karlovačka županija, nogometaš Dejan Lovren i mnogi drugi. Tim novcem kupljena su sva moguća sredstva koja će pomoći djeci u razvoju.

Djeca sa poteškoćama u razvoju svakodnevno dolaze na terapije. Terapije traju 45min i koštaju 60kn. Njegovatelji na terapijama pokušavaju olakšati djetetu njegovo trenutačno stanje kroz igru. Također olakšava i roditeljima nositi se sa svim teškoćama i izazovima koje pred njih postavljaju odgoj i potrebe autističnog djeteta

Da bi osoba imala mogućnost rada s djecom u razvoju mora završiti fakultet višeg fizioterapeuta ili proći edukacijsku spremu u iznosu od 20 000kn.

Cilj udruge je unaprijediti kvalitetu života djece s teškoćama u razvoju, obrazovati ga kako bi mu u životu bilo lakše, te da uspješno pronađe posao kao i svi drugi.

Takvim osobama je najvažnija briga i ljubav. Uz našu pomoć se te osobe osjećaju se bolje i sigurnije u društvu. Njihova jedina želja je biti zdrav i biti kao ostali ljudi, ali svi smo mi isti. Zato se takvim ljudima ne treba izrugivati i omalovažavati jer je i njima teško. Nikada ne znamo kada ćemo se naći u takvoj situaciji u kojoj nekome treba pomoć.

"Čovjek ne bi u potpunosti uživao u ljepoti i bogatstvu svog znanja kad u njegovu stjecanju ne bi trebalo prevladati neke poteškoće. Osvajanje vrhunaca ne bi bilo ni upola lijepo kad na tom putu ne bi trebalo prijeći mračne doline." (Hellen Keller)

Konjički klub Karlovac

Marina Žugaj

Konjički klub Karlovac jedna je od najstarijih udruga u Karlovcu. Nalazi se na obali rijeke Korane.

Osnovan je 1967. a članovi i posjetitelji druže se sa 50-tak konja, uključujući i ponije. Konjički klub Karlovac namijenjen je brojnim aktivnostima kao što je škola jahanja, terapijsko jahanje za djecu s teškoćama u razvoju i invaliditetom, a za iskusne jahače Konjički klub Karlovac nudi i rekreativno jahanje. Jedinствен je u ovom dijelu županije jer omogućuje radost djetinjstva, sreću prvih koraka u najranijoj dobi, te živahnu igru sa svojim zdravim vršnjacima uz pomoć konja. Možemo izdvojiti i neka stanja na koja terapijsko jahanje ima pozitivne učinke kao kod cerebralne paralize, ADD/ADHD-a, autizma, mišićne distrofije, amputacija, poremećaja ponašanja, poteškoća u učenju i mnogih drugih.

Najveći potencijal udruge su programski sadržaji namijenjeni djeci i mladim osobama, kojima se potiče njihov tjelesni, intelektualni i socio-emocionalni razvoj, te posreduju znanja za stjecanje zdravih životnih navika i pozitivnih osobina ličnosti.

Program za volontere provodi se od 2001. godine. Danas je to jedan od najznačajnijih programa Kluba. Ja svoje slobodno vrijeme provodim od 2013. godine pomažući Klubu u svakodnevnim poslovima oko konja i imanja, ali i u programu terapijskog jahanja. Poslovi volontera su raznovrsni i sami odlučujete kojim danima i koliko sati možete volontirati.

Primjeri poslova volontera:

1. neposredni rad s korisnicima: sudjelovanje u terapiji, kao pratnja ili vođenje konja;

2. briga o konjima i opremi: čišćenje, timarenje konja, priprema konja za terapiju, održavanje jahaće opreme i sl.

3. pomoć u administrativnim poslovima: izrada plakata, brošura, letaka, i dr. promidžbenog materijala Kluba, ažuriranje web stranice, fotografiranje klupskih aktivnosti i dr. događanja vezanih za rad Kluba, pisanje projekata i sl.

4. pomoć u štali: čišćenje i nastiranje boksova, dezinfekcija zidova krečenjem

5. uređivanje prostorija Kluba: bojanje stolarije i zidova društvenih prostorija, slaganje baliranog sijena u sjeniku, održavanje sedlarnika i sl.

6. uređivanje okoliša Kluba: održavanje travnatih površina i korala....

Osobine dobrog volontera su

- pouzdanost – redovito dolaženje,
- marljivost – rad s konjima je fizičke prirode,
- opreznost – treba biti spreman na nepredviđene situacije,
- odgovornost – prema opremi, konjima i korisnicima

Svaki volonter ima mogućnost besplatnog osnovnog tečaja škole jahanja i daljnje edukacije.

Svojim volontiranjem uveselit ćeš život osobama kojima to puno znači i pomoći Konjičkom klubu Karlovac u provođenju aktivnosti. Steći ćeš nove vještina i znanja te promicati vrijednosti volonterstva i solidarnosti.

Marina na festivalu volontera 21.09.2013. gdje je predstavljala Konjički klub Karlovac

Mene je u Klub privukla ljubav prema konjima, sretna sam što mi se pružila prilika da ispunim svoj san i naučim jahati konje, no najveću radost i zadovoljstvo i najveća nagrada ipak su veselje i razdragani osmjesi na licima djece.

Facebook intervju 1.

*Pitali smo
bivšu domaćicu,
RUPA JOSIPU*

1. Jesi li završila faks? Radiš?

Napustiš srednju i Dom misleći da si faca, onda dođeš na faks i shvatiš da si manji od makovog zrna. I opet ispočetka. ☺

Nakon pet godina pohađanja fakulteta u Gospiću stekla sam titulu magistra primarnog obrazovanja. Zvuči impresivno, kad tamo učiteljica razredne nastave. Za mene i dalje impresivno, za druge posao koji svatko može obavljati. Ne može, vjerujte mi. Nismo mi za sve niti je sve za nas. ☺

Onda sam, naravno, radila za onaj džeparac koji ti država nudi, onih 1600 kuna koje s radošću iščekuješ svaki mjesec punih godinu dana iako ti je već unaprijed svaka kuna raspoređena, ali našlo se i za koju krpicu, ne mogu dušu ogriješiti. Trenutno sjedim kod kuće i tipkam. Sve vam je jasno.

2. Gdje živiš? Kako se snalaziš?

U Slunju sam, živim s roditeljima, pripremam državni ispit i tu i tamo uletim na neku zamjenu u školi, podnošljivo, u svakom slučaju.

Počelo je s matematikom, a vidjet ćemo koje ću sve predmete i poslove iskusiti dok dočekam svoju struku. ☺

3. Ljubav?

Za ljubav se ne pita, kao ni za godine. ☺ Prvo posao i neovisnost, a onda sve ostalo. S druge strane ni ljubav ne pita tako da je i ovaj zamišljeni redoslijed upitan.

4. Fali li ti Karlovac, Dom?

Što ti je najviše ostalo u sjećanju iz Klč-a?

Jesi li ostala u kontaktu sa svojom generacijom, cimericama?

Kad se priča o najzanimljivijim i najsretnijim trenutcima života, onda su riječi Karlovac i Dom neizostavne. Što god čuo, vidio, pročitao, a da ima veze s tim, ispunjava te i ponosan si jer si bio dio tog grada i dio tog suživota. Žao ti je zapravo što se ne možeš sjećati svakog provedenog dana i svakog detalja u ta četiri zida i toplo preporučuješ svima da takvo nešto iskuse.

Nasmiješ se svaki put kad pomisliš kako si ti po hodnicima razmjenjivao kazete za walkmane, listao fotografije, a danas se na tim hodnicima okidaju selfie fotografije koje pune memoriju nekog pametnog telefona dok u pozadini svira neizostavna Lidija Bačić. ☺ Zvuči kao da si ostario, a zapravo najbolje godine tek dolaze.

Domijade i prve ljubavi se najviše pamte i prepričavaju, a onda je i tu i sve ostalo, od zajedničkog pranja zubi do iznenadnog sastanka s odgajateljicom koji ti je poremetio sve planove. ☺

A o druženju i vremenu provedenim s prijateljima da ne govorim. Kad malo bolje razmislim, i ne želiš i ne možeš otkrivati taj svijet bilo kome jer malo 'ko bi to i razumio, pa se ti razgovori svedu na onih par ljudi s kojima ostaneš u kontaktu i koji su jednaki nostalgici kao i ti.

Život nas baci na različita mjesta, ali nekako s onima s kojima si bio najbliži, uspiješ se čuti i kad nisu blagdani, a i vidjeti, barem jednom godišnje. Katkad neke ljude iz Doma sretnoš negdje nenadano, pa ili se ugodno iznenadiš jer niste bili bliski, a popijete kavu, ili neugodno jer ste bili u istoj sobi, a ne pozdravi te. ☺ Ali to je dio nas ljudi, samo se ja nikako pomiriti s time.

5. Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme čitam i rekreativno se bavim sportom, a s djecom u školi nadomjestim onaj kreativni kutak, naravno kad mi se posreći da sam u školi. ☺

6. Koja si sve mjesta posjetila? Kakva su iskustva s putovanja?

Najviše sam putovala na relaciji Slunj - Gospić jer mi drukčije nisu moje obveze, a ni financije dozvoljavale. Zato sam redovito ljeti radila preko student servisa i brčkala se u našem moru. Sarajevo posjećujem redovito, njemu sam vjerna, ali vjerujem da bi i to bilo upitno da me krv ne vuče tamo.

Ono što bih svakako izdvojila je svoje apsolventsko putovanje, iskustvo koje nijedan student ne smije propustiti. Ruta Beograd - Sofija - Kušadasi - Istanbul, 8 noćenja, 12 dana ostaje doživotno u mom sjećanju, skok u Egejsko more neponovljiv. Te su godine na faksu svi na sebi imali nešto od Prade, Guccija i sl., jer kud su kopije jeftine, tud se još i cjenkaš. ☺ Ja sam pak pašmine pokupovala, a sad da mogu otići, vratila bih se s tonom njihovih začina. I pašmina. ☺

7. Planovi za ljeto?

Sve mi se čini, odnosno, nadam se da će i ova sezona biti radna. Dok se čeka da netko iz škole ode na porodiljni, mora se koja kuna zaraditi.

8. Planovi za budućnost?

Ono što svakako moram učiniti, i to u bliskoj budućnosti je posjetiti Dom, i to u istom sastavu ljudi s kojim sam tamo i boravila, nadam se da ćemo uspjeti to ostvariti. Nekako smo se sad svi vratili iz studentskih gradova pa je znatno olakšano.

Inače, koliko god bila blizu Karlovcu, Karlovac posjećujem kad moram nešto obaviti i onda te obveze najčešće uzmu maha i vratiš se kući, a da i nisi prošao Radićevom. I svaki put se nadaš, koliko god želiš, da ipak nećeš nikoga iz Doma sresti jer ti je već krajnje neugodno koliko dugo je prošlo, a da nisi zakoračio tamo gdje te vežu najljepše uspomene o kojima toliko govoriš, a ništa ne poduzimaš.

I u bliskoj sam budućnosti, nadam se, u učionici, tamo gdje mi srce pripada, s mališanima i učim ih onim vrijednostima kojima ste nas vi, na indirektan način učili, a koje bivaju iskrivljene sve više. I onda ću imati za pelene pa će me pogoditi Amorova strijela i udajem se. ☺

9. Poruka sadašnjim domaćima i odgajateljima?

Dragi moji, uživajte u svakom danom trenutku i vodite dnevnik. Učinite sve što je u vašoj moći da i vas odgajatelji jednako pamte kao što ćete vi njih. Po dobru, dakako. 😊

I na kraju, upišite fakultet sa srcem, bez obzira na stanje u državi. Jer sve se jednom mora posložiti, pa bolje da radite ono što volite, nego da morate zavaljeti ono što radite! 😊

Evo ga, nadam se da nisam pretjerala. A znam da jesam. 😊 Nisam si mogla pomoći, pogodili ste me u sridu. 😊 Ako još što treba, samo javite. 😊 Pozdravite mi sve, ljubim puno!

P.S. Nikad se ne bih vratila u srednju, ali život u Domu bih definitivno ponovila. 😊

Facebook intervju 2.

*Pitali smo
bivšu domaćicu,
GUŠIĆ SANDRU*

1. Koliko ti se život promijenio u ovih šest godina nakon što si otišla iz Doma?

Hm, ove 4 godine bilo je svega, promjena je velika. Postala sam još samostalnija, otišla sam iz Karlovca, preselila se u Zagreb. Uglavnom, lijepo mi je.

2. Jesi li završila faks? Radiš?

Fax sam završila prije nekih mjesec dana, hvala Bogu, diploma je u ruci. Državni ispit isto riješen i sad na burzu, čekati posao 😊 Trenutno ne radim u struci, ali se nadam ubrzo nekom poslu.

3. Gdje živiš? Kako se snalaziš?

Živim u Zagrebu otkad sam na faxu i ne želim otići nikuda iz njega. Izgubila sam se ispočetka par puta, ali se sve brzo nauči 😊

4. Kakvo je društvo u Zagrebu? Ljubav?

Upoznala sam puno novih ljudi, stekla prijatelja, poznanika. Napokon sam se zaljubila 😊 i dvije godine sam u sretnoj vezi, živimo skupa i što se toga tiče, nemam nikakvog prigovora

5. Fali li ti Karlovac, Dom?

Što ti je najviše ostalo u sjećanju iz Klč-a?

Ne bi čovjek vjerovao, ali sanjala sam vas noćas i danas dobijem vašu poruku. Pričala sam s gazdaricom o vama, o keramičarskoj, odbojci, o svom konju koji sam napravila, a odgajateljica Nena mi ga nije dala da ga doma nosim 😊, o tome kako mi je bilo to jedno lijepo iskustvo koje bih htjela ponoviti, vratiti se u te bezbrižne dane.

Što mi je najviše ostalo u sjećanju? A joj, ima dosta toga: kao prvo odbojka, to mi fali najviše, pa keramičarska, da ne zaboravim doručke i švercanje Linolade u sobu 😊, druženje kod Fontane, Šetnje po Korani... Ma ima toga...

6. Jesi li ostala u kontaktu sa svojom generacijom, cimericama?

Nažalost, smanjilo se druženje s bivšim cimerima. Najviše sam s Milenom, ostale smo si najbolje od domskih dana i izgleda da će se to prijateljstvo od tada nastaviti i u stare dane

7. Čime se baviš u slobodno vrijeme?

Slobodno vrijeme? A šta je to? 😊 Pa nemam bas neke hobije, a ni nemam baš slobodnog vremena, tako da popodne prođe u pravljenju ručka, pospremanju stana, kavi s curama i tak.

8. Planovi za ljeto?

Ljeto će mi proći radno. Trenutno sam na Korčuli, sezonac. Treba i to proći, vidjeti što je sezonski rad, a onda, na jesen, nadam se poslu u struci.

9. Planovi za budućnost?

Eh, budućnost... Pa htjela bih prvo dobar posao, onda si kupit kakvu kućicu u predgrađu Zagreba i udat se. Zvat ću vas sve na feštu 😊 kad bude...

Nemam zapravo neke planove jer sam shvatila da nije dobro unaprijed planirati jer se čovjek lako razočara.

10. Poruka sadašnjim domaćima i odgajateljima?

Joj ljudi, uživajte dok možete, pogotovo sadašnji domaći. To vam je najljepši period života. A odgajatelji... Nemojte biti strogi kao i nama 😊

Dome, slatki Dome

Soba 17

Doris Lakotić

I eto stigle smo mi do druge godine: Nina, Petra, Anamarija i naravno ja. Protekle školske godine, sa suzama u očima, oprostile smo se od naših najdražih maturantica Adrijane i Danijele, koje su nam bile poput sestri. Ubrzo su nam došle nove cimerice Ana, jedna jedina neponovljiva Kunštek i naravno Žana.

Nas četiri: mala čupava (Anamarija), Žana, Ana i ja postale smo nerazdvojne – iako se sve posvađamo, na kraju se pomirimo, zajedno glupiramo, feštamo i hodamo po kavama. Kao što je mala čupava rekla "na kavama se preporodimo, da ih nema trebalo bi ih izmisliti". Obično se posvađamo uvečer kad legnemo, onda Mala čupava kaže „Ja sam gladna, Doris imaš što za jest?“. A kako da kažem, tada i ja uvijek ogladnim, pa svi na kraju jedemo, pričamo o dečkima, ponekad rješavamo ljubavne probleme i međusobno si dajemo ljubavne savjete. Mi smo jednostavno svaka šašave na svoj način, ali ipak ćemo uspjeti, uz sve prepreke, ostati prijateljice, ispraviti negativne ocjene, završiti školu, i uspjeti u životu.

Moja najdraža cimerica je Ana. Imale smo padova i uspona ali ostale smo najbolje:

„Mi smo frendice i ne znamo za zlo.
Mi smo vještice koje smijehom pomiču tlo.
Mi smo frendice koje znaju što ljubav znači.
Mi ćemo zauzeti čitavu planetu,
jer smo naj naj frendice na svijetu.
Ma koliko udaljene bile jedna od druge,
koliko god nas život mijenja,
povezane smo zauvijek!“

Ovim putem želim iskreno zahvaliti svim mojim cimericama. Anamariji i Žani za

strpljenje, Ani za pomoć kada mi je bilo najteže kada nikoga nije bilo ona je bila uz mene. Eto da malo spomenem i drage, smiješne i stroge glavne dežurne. Petra, eto nemam što reći osim da je super, uvijek spremna pomoći ili dati pametni ljubavni savjet. A Nina, ah, zabavna, smiješna, povučena, ne toliko stroga i sve u svemu - super.

Eto toliko o mojim cimericama. Ah da, moram spomenuti i dežurstva u sobi. Hvala glavnim dežurnima Petri i Nini sto sam se napokon riješila tjednih čišćenja. Da njih nije bilo njih ne bih se riješila dežurstva do kraja godine! Hvala cure na strpljenju i na svemu! Na greškama se uči. Sve je to dio života.

S mojim cimericama sam naučila živjeti, biti strpljiva, boriti se za sebe! Cure, veliko HVALA!

Dramska sekcija

Ivana Tomić

Ova sekcija bavi se glumom u kojoj sudjeluje osam učenika ovog Doma, četiri djevojke i četiri mladića. Za božićnu priredbu 2013. godine priredili smo predstavu "Natječaj za Djeda Mraza". Dobili smo pohvale za dobro odrađen posao, što možemo zahvaliti našoj dobro poznatoj odgajateljici Krunoslavi Dragojević Vukmirović. Za tu smo se predstavu pripremali dva mjeseca, improvizirali, zabavljali se ali i uložili puno truda.

Poslije božićnih praznika dugo smo se i naporno pripremali za 39.regionalnu Domijadu. Scenarij je napravila naša učenica Adrijana Kolić, tekst je bio odličan, no do zadnjeg dana smo ga mijenjali i doradivali.

Došao je i taj dan, 39. regionalna Domijada održana u Opatiji u Adriatic hotelu. Nažalost, unatoč velikoj volji, želji i uložnim naporima, nismo osvojili prvo mjesto. Lijepo smo se zabavili slušajući i gledajući druge sekcije iz različitih domova zapadne Hrvatske.

Zašto je dramska posebna za mene? Posebna je zbog atmosfere, jer ima dosta smijeha. Ako si bio tužan taj dan, na dramskoj se uvijek možeš oraspolžiti. Nisam požalila što sam se upisala u ovu sekciju i svakome bih preporučila tko ima mašte, volje da se opusti i zabavi neka pokaže što zna i može. Jer kad se opustiš sve je moguće.

Na kraju ove školske godine napraviti ćemo iznenađenje za maturante. Budući je njima

ovo zadnja godina u Domu i želimo i da je po nama zapamte.

Ako imaš talenta za glumu ili samo dobru volju dođi se zabaviti i usput ćeš nešto naučiti, dramska sekcija pravi je odabir za tebe!

Odbojkaški turnir

Monika Nekić

Došao je i taj četvrtak, 28.11.2013., vrijeme da odbojkašice krenu na turnir. U 6.30 sati odbojkaška sekcija s odgajateljicom Anđelkom krenula je u Pulu po još jednu medalju. U autobusu je bilo mirno i tiho, svima nam se spavalo osim odgajateljici Anđi i Ivi Vujić. Do Pule nam je trebalo dva i pol sata. Kada smo došli nadomak Pule Iva nas je probudila da se pripremimo.

Čim smo stigle, otišle smo u Učenički dom Pula na otvorenje turnira. Tek nakon toga krenuli smo u dvoranu. Smjestili smo se u svlačionici i pripremali za utakmicu. Izašle smo na teren, tamo su već bile neke cure i igrale odbojku, a mi smo zalegle na strunjače i promatrale ih. Napokon smo ušle na teren. Uvodno razgibavanje vodila je naša maturantica Željana.

Prva utakmica bila je između nas i Pule. Ah.., ta utakmica nije dobro prošla, izgubile smo 2:1. Bile smo ljute jer smo ih mogle pobijediti, no dobro. Odmah nakon te utakmice slijedila je druga utakmica sa Sušakom. Dobro je prošla, pobijedile smo 2:1 zahvaljujući našoj odgajateljici Anđelki koja se razljutila i odmah smo joj pokazale da možemo pobijediti. Uspjele smo!

Nakon te utakmice odgajateljica Anđelka otišla je provjeriti ima li šanse da igramo za treće mjesto. Radosna vijest bila je da igramo.

Došla je i napeta treća utakmica, igrali smo protiv Podmurvica. I pobijedile 2:0!

Nakon ručka bilo je vrijeme za povratak u naš Karlovac. U autobusu je vladala odlična atmosfera. Uspjele smo malo i odspavati i odmoriti se.

Poručila bih da nije važno pobijediti, već sudjelovati! No mi smo, naravno, bile ljute i tužne što smo izgubile prvu utakmicu protiv Pule. Nema veze, bitno da je medalja oko vrata. Nadam se da ćemo na idućim turnirima osvojiti prvo mjesto.

P.S. Bilo nam je odlično! Zaboravila sam: Možda bi pobijedile i Pulu da nam nije sunce smetalo, išlo nam je direktno u oči i uopće nismo vidjele loptu ;).

Što me čini sretnom/sretnim?

Moje mišljenje o pitanju „Što me čini sretnom?“ je to da svakog čovjeka na ovom svijetu prvo i osnovno čine sretnim njegovi roditelji i obitelj bez koje bi im bilo nezamislivo živjeti, a u današnjem svijetu je puno takve djece koji ostaju bez svojih roditelja te odlaze u dječje domove, ili nekoj bližoj rodbini...

Mene također kao člana toga okrutnog svijeta čini sretnom moja obitelj, rodbina...

Na drugom mjestu mi stoji moje obrazovanje iliti škola. Iako često poželimo da škola misteriozno nestane, te da prestane naše školovanje, no kada pogledamo sa druge strane shvatimo da obrazovanje ovisi o nama i našem budućem životu. Nakon škole dolaze prijatelji na svoje mjesto sa kojima ja „dijelim“ svoj život, probleme, tugu i sreću, pogotovo od kad sam stigla ovdje u Učenički dom.

Uvijek smo jedni uz druge te se slobodno možemo nazvati „malom obitelji“. Također svoj život volim iskoristiti do krajnjih mogućnosti te tako volim odlaziti na razne rock i metal koncerte sa svojom rodbinom i prijateljima. To su stvari koje mene i moj život čine sretnom.

Viktorija Butina

Najviše sretnom čini me glazba. U njoj najviše uživam i obožavam ju. Ona mi ispunjava svaki dan. Bez nje sve bi bilo sivo i tmurno baš poput ovih jesenskih dana. Opušta me, tjera me na razmišljanje i potiče na rad. Također me i obitelj te prijatelji čine sretnom. Bez njih stvarno ne bih mogla. Oni su moje sve. Tu su i kad sam sretna i kad sam tužna. Daju mi savjete, podupiru me, daju snagu. Sretnom me čini i ovo mjesto u kojem sam pronašla ljubav, sreću, toplinu i svoj drugi dom. Sve ono što je pozitivno čini me sretnom!

Dora Dujmić

Što me čini sretnim? Na ovo pitanje postoji toliko mnogo odgovora, toliko mnogo stvari na ovom svijetu... I toliko toga bez čega ne bih mogao živjeti! Za osmijeh na mom licu zaslužno je mnogo stvari. Ona najvažnija je –moja obitelj. Ona je moj oslonac, moja najveća podrška i ono najvažnije i najsvetije.

Moji prijatelji su također moja radost i sreća na njih uvijek mogu računati. Dobre ocijene u školi, dobra zabava i dobra hrana također utječu na moje veselo raspoloženje.

Sve one dobre stvari na svijetu mogu u meni probuditi taj čaroban osjećaj sreće. A jednom kada se to dogodi, za mene su samo zvijezde granica. Ljubav, sreća, radost i veselje, i moje želje su ispunjene, potpun sam, a osmijeh mi je na licu.

Svaki dan, što je duže moguće, budite sretni. I uvijek zapamtite, sreća je u malim stvarima, ja to najbolje znam!

„ Don't worry, be happy!“ ☺

Luka Pavlinac

Sreća? To je za mene vrlo bitna stvar u životu. Sreća je nešto što nas ispunjava i uljepšava nam život. Život je samo jedan i on je veliki dar, zato trebamo iskoristiti svaki dan najbolje što možemo.

Za mene je sreća moja obitelj, najdraži prijatelji i glazba. Bez tih trenutaka sreće ne može proći ni jedan moj dan. Sreća je za mene i dobra ocjena u školi nakon napornog učenja! Smijte se, budite sretni i iskoristite svaki trenutak sreće, ali upamtite, sreća nije sreća ako se ne podjeli s drugima!

Dorothea Kovačić

Sretnim me čini završetak škole, dolazak u Dom. Nakon teške škole i loših ocjena, najdraže mi je druženje sa cimerima u sobi 12. Inače najbolja soba u Domu. Sretan sam kada dobijem dobru (pozitivnu) ocjenu. Volim večernju priču do kasno sa cimerima, o svemu i svačemu. Sretnim me čini kada uspijem nešto naučiti, dobra hrana u domu i također i večernje kartanje bele.

Mihael Vidoš

Što mene čini sretnim? Mene čini sretnim kada sam kod kuće sa svojom rodbinom, kada mi baka peče palačinke ili recimo kada sam sa svojim prijateljima na školskom igralištu gdje igramo nogomet.

Sretan sam kada sviram saksofon i kada su moji profesori zadovoljni mnome. Sretan sam kada slušam glazbu, najviše kada slušam Michaela Jacksona, grupu Queen, Mozarta, Beethovena i mnoge druge.

Sretan sam kada učim povijest i kada istražujem neke povijesne događaje, kao što su Napoleonovi ratovi, Rimsko carstvo, Osmansko carstvo itd. Nakon što sam nabrojao sve ove stvari koje će nekima biti dosadan ja se toplo nadam da će mnogima ovaj sastavak biti zanimljiv.

Filip Dujmović

Mene čini sretnom svaki novi dan koji ću provesti sa svojom obitelji i prijateljima, isto me tako čini sretnom pomisao da ću jednog dana biti fizioterapeut koji će pomagati ljudima kojima je pomoć zaista potrebna i da ću od toga moći lagano živjeti. Također me čini sretnom kada nakon napornog dana legnem u svoj krevet i utonem u san.

Kristina Dovođa

Mene čini sretnim dobar uspjeh u školi.

Sretan sam kada steknem dobre prijatelje.

Čine me sretnim pohvale za neko dobro djelo.

Sretan sam kada pomažem drugima u teškim problemima.

Čine me sretnim Božić i Uskršnji blagdani.

Sretan sam kada od roditelja za rođendan dobijem dar.

A najviše me čini sretnim što živim i smijem se i plačem i šalim se svaki dan.

A ono što me zaista čini sretnim kada znam da ima osoba koje me vole.

Josip Vugec

Mene čini sretnim što sam zdrav, što su moji roditelji zdravi i što mi omogućavaju školovanje. Sretan sam kad nema loših vijesti i kad vidim druge ljude da su sretni kao i ja.

Mario Bogović

Ljubav sreća, dobrotu osnovni su pojmovi sreće. Naš život isprepleten je dobrim i lošim stvarima. Čovjek svoju sreću traži beskonačno, kao da mu je ona nepoznanica, a kada je pronađe ponaša se poput stranca kojega treba dobro upoznati kako nam ne bi donio nesreću, zlo i tugu.

Ljudi je također često uspoređuju sa klupkom koje se iz trenutka u trenutak odmotava, ponestaje materijala, gotovo takva stvari čine nama nepoznatu sreću koju kada pronađemo iz dana u dan odlazi, ponestaje...

Marko Maraković

Prijateljstvo

Što za mene znači prijateljstvo ?

Doris Lakotić

Teško pitanje još teži odgovor. Svi znamo da je teško naći pravog prijatelja koji će biti tu za nas u najtežim trenucima pa čak i dati život za nas. Iskreno prijateljstvo nije prijateljstvo samo ako tom prijatelju nešto treba već ako taj prijatelj je stalno uz nas što god da se dogodi.

Pravi prijatelj ti neće okrenuti leđa nego ako treba i potući će se za tebe. Teško je nekome vjerovati i otvoriti mu svoju dušu i srce ali kada imaš nekoga kome možeš vjerovati, i tko te može da te sasluša i da ti neki dobar savjet onda je to neprocjenjivo. Svatko ima svoja životna iskustva neko loša neko i lijepa ali čak i ta loša iskustva ipak ispadnu na dobro... I preko tih iskustava se procjenjuje život i ljude oko sebe...

Teško je naći srodnu dušu ali kada je nađeš ne treba ju pustiti iz ruku... Ruka prijateljstva treba prihvatiti onakvim kakav jesi. Ponekad je teško vidjeti vlastite greške i priznati samom sebi da smo pogriješili no čak i ako povrijedimo najboljeg prijatelja ipak ne treba posustati nego se ispričati. Ponekad treba proći kroz sve prepreke i probleme, ali održati pravo i iskreno prijateljstvo. Tada će se jednoga dana pokazati svjetlo na kraju tunela.

Vrijednost prijateljstva: za mene prijateljstvo znači bogatstvo a što vi mislite?

Prijateljstvo za mene nema vrijednosti, ono se ne može kupiti novcem. Ono je neprocjenjivo, ono je kao ljubav. Prijateljstvo je neprocjenjivo, a Bog je rekao da je ljubav bezuvjetna.

Vrijednost prijateljstva

Nikolina Cindrić

Što za mene znači biti prijatelj? Za mene biti prijatelj znači kada pomažem svojim prijateljima u nevolji. Kada im je potreban razgovor znaju da sam ja tu i da ću im ja uvijek pomoći.

Tako i ja znam da kada meni treba pomoć, da će mi moji prijatelji pomoći. Kada sam posvađana sa svojom najboljom prijateljicom Danijelom oko obične sitnice, znam da će ta svađa biti kratka i da ćemo obje biti sretno te da ćemo se nastaviti družiti. Ako je s nečim uvrijedim ona sa mnom neće pričati neko vrijeme i obje ćemo biti tužne, a ponekad zaplakati. Znam da sam ja djelomično kriva što je tužna i onda meni bude još gore. Shvatila sam da što više duljim sa isprikom da neće biti dobro, pa sam odlučila napraviti prvi korak. I tako sam jedne večeri otišla u njenu sobu i ispričala joj se i rekla da je nisam htjela povrijediti, pričale smo kako nam je bilo kad smo bile posvađane i da ne znamo što bi nas dvije jedna bez druge. Shvatila sam da bez prijatelja nitko ne može. I da su prijatelji tu da nas utješe na bilo kakav način.

Osim Danijele moje prijateljice su još Magdalena-moja Cindrička, Selma, Karolina, Helena i naravno moja Petrica. I kada njima bude trebala pomoć one znaju da mi se mogu obratiti, uvijek ću im pomoći. Tako i ja znam ako meni bude trebala pomoć da se mogu njima obratiti i tražiti od njih savjet, jer prijatelji služe da pomažu jedni drugima, a ne da vrijeđaju jedni drugi i da onda budu tužni. Ne znam kako netko može biti bez prijatelja jer bez njih se ne može. Prijatelji se trebaju uvijek cijeniti.

Maturantice i maturanti 2013./2014.

1. odgojna skupina: Radmila Rade, prof.

1.	Galogaža	Sanja	opća gimnazija
2.	Grdić	Kristina	kuhar
3.	Hodak	Ana	jezična gimnazija
4.	Jakin	Kristina	poljoprivredni tehničar
5.	Vrbić	Željana	fitofarmaceut

2. odgojna skupina:

Krunoslava Dragojević Vukmirović, prof.

1.	Bogović	Valentino	autolakirer
----	---------	-----------	-------------

4 odgojna skupina: Astrid Pavletić, prof.

1.	Flanjak	Filip	hotelijsko turistički tehničar
2.	Grdić	Mihael	drvodjeljski tehničar - dizajner
3.	Herceg	Denis	šumarski tehničar
4.	Ivanušević	Deni	šumarski tehničar
5.	Kezele	Borna	veterinarski tehničar
6.	Mamula	Ozren	šumarski tehničar
7.	Marković	Marinko	građevinski tehničar
8.	Mesić	Milan	soboslikar ličilac
9.	Paver	Janko	šumarski tehničar
10.	Šajbić	Lucian	stolar
11.	Šporer	Marko	šumarski tehničar
12.	Štefanac	Ivan	vodoinstalater
13.	Štimac	Boris	šumarski tehničar
14.	Vučković	Gordan	šumarski tehničar

5. odgojna skupina: Anđelka Badovinac, prof.

1.	Grković	Emanuel	šumarski tehničar
2.	Kruljac	Marko	šumarski tehničar
3.	Kunić	Teofan	šumarski tehničar
4.	Magdić	Doris	kuhar
5.	Marević	Karlo	kuhar
6.	Rajn	Kristijan	šumarski tehničar
7.	Rodić	Dejana	ekonomski tehničar
8.	Saratlija	Ilija	šumarski tehničar
9.	Špehar	Zdravko	autolakirer

6. odgojna skupina: Nevenka Brnardić, prof.

1.	Domišljanović	Iva	meteorološki tehničar
2.	Hašić	Aldin	kuhar
3.	Jelić	Mihael	šumarski tehničar
4.	Sabljak	Martina	šumarski tehničar

U prvu godinu k'o gušteri došli,
sad je došlo vrijeme da smo iz Doma otišli.

Prošlo je brzo ovo đaćko doba,
svima će nedostajat ta domska soba.

Puno sjećanja, uspomena, ljubavi, svega u Domu,
uvijek ćemo se htjet vraćati tomu.

Prijatelji iz sobe falit ćete svima,
puno lijepih, stvari u našem Domu ima.

Nema više vrijeme učenja odgajateljica za vratom,
nema više šale.

Naše vrijeme škole prođe,
sad nam pravi samo zna život u ruke dođe.

Trebaš krenuti u život svoj
dok su do sad svi vodili brigu pomagali živjeti život tvoj.

Predivne trenutke sretni smo s vama proveli najljepše
trenutke.

Ovo se jednom u životu doživi da zato smijte se,
volite po Karlovačkoj rivi.

Još malo iskoristite najbolje što znate,
izvucite najbolje što znate svoje znanje.

Uživajte što više možete u Domu ovom,
i radujte se svemu novom.

Dejana Rodić

Pitali smo naše maturantice i maturante

Što će ti ostati u sjećanju kada odeš iz Doma?

Iva Domišljanović: Sjetit ću se svih mojih cimerica, ludih provoda, prve ljubavi, pravih prijatelja, Winnera, Frana, Sevena i naravno najdražih odgajateljica.

Filip Flanjak: Malog „Mikje“ mirisnog poput cvijetka, najboljih odgajatelja na svijetu, Lejdi Di, mirisnih jastučića, predivnog ambijenta i puno preostalih stvari.

Mihael Grdić: Sjećat ću se svih frendova i odgajatelja, svih opomena i ukora, svih zezancija hehe ;)

Denis Herceg: Frendova i odgajatelja.

Ana Hodak: Kad odem iz Doma sjećat ću se osoba koje sam u ove 4 godine upoznala, s kojima sam se smijala i plakala. Uvijek će mi u sjećanju ostat moja najdraža soba 1, a pogotovo Medo i Mare te svakodnevna druženja i ispijanja kave u Straži s ekipicom iz sobe 22. Falit će mi odlasci na domijade pogotovo državne koje će vjerojatno svima koji su bili ostati u lijepom sjećanju. ;)

Deni Ivanušević: Spavanja pod učenjem, zezanja s cimerima, frendova

Kristina Jakin: Svojih najdražih cimerica <3, odgajatelja, domske kuhinje, čaja i naravno sveg onog što ne smiju znati odgajatelji :P

Mihael Jelić: Kad odem iz Doma sjećat ću se svojih legendarnih cimera, ludovanja sa njima, ispijanja kavi u caffè baru Seven. Odg. Nene, svađanja sa njom oko mojih ocjena i neopravdanih, laganja vikendima kod kuće i u Domu i bježanja na Hajdukove utakmice. Ostat će mi u životu najljepše 4 godine.

Marko Kruljac: Sjećat ću se prijatelja i odgajatelja

Doris Magdić: Prvo čega ću se sjećati je moje sobe 5 (Žana, Deja, Ketty, Vilma, Ivša, Ivana). Falit će mi Dejina glupiranja i savjeti koje mi je dijelila kad mi je bilo najteže, kada nisam znala kud sa sobom. Katine suze i njezino vječito učenje. Vilmino gubljenje stvari također će mi faliti. Ivšino sušenje kose svaku večer pokraj moje glave. Žaninih veselih večeri. Falit će mi ispijanje kavica s najdražim cimericama i najdraža susjeda Arijana. Falit će mi dosta ljudi iz ovog Doma: Marijana G., Monika N., Patriša, Kika... Falit će mi Domijade, zimski i proljetni turniri u odbojci, odgajatelji. Sjećat ću se nezaboravnog buđenja u 1.razredu od odg. R.R. Falit će mi svi lijepi trenuci, ponajviše druženje sa mojom sobom, Arijanom i Kikom.

Ozren Mamula: Kada odem iz Doma sjećat ću se svih predivnih trenutaka provedenih s Marijom, svoje sobe 25 i svih svojih cimera, a ponajviše Manuela Kovačića.

Karlo Marević: Lijepih trenutaka koje sam proživio u domskom životu.

Marinko Marković: Kako sam proveo 4 predobre godine života.

Milan Mesić: Odgajateljice Radmile i učenika Kristijana Kralja.

Dejana Rodić: Kada odem iz doma sjećat ću se moje legendarne sobe br. 5 na kraju hodnika desno u koju su svi bili dobrodošli. Mojih curica Doris, Kate, Ive, Vilme, Ivane, Žane, Patriše, Monike, Arijane, Želje te cijelog odjela. Sjećat ću se svih naših gluposti, opomena, ukora, raznoraznih problematičnih događaja koje smo zajednički napravile. Curice moje koje će mi jako faliti. :(<3. Odg. R. R. i njezinog jutarnjeg buđenja te joj ovom prilikom poručujem falit će mi vaši flomasteri, markeri i tempere.

Zdravko Špehar: Nigera, Pere, Mislava, Leona, odgajateljica, slaganja kreveta i boravljenja u kaficima

Boris Štimac: Sjećat ću se svojih prijatelja iz sobe.

Željana Vrbić: Sjećat ću se mojih curica, najdraže Monike i Ane, Vilmice, Patricie, Ivše, Eme, Helene(my sunshine), Glorie, Maje, Videka, Karla, Mancike, Jože, File, Goge, Babića, ma svih bivših domaća i sadašnjih, mojih maturanata. Svih onih prelijepih dana, domskog čaja, odg. Krune, odg. Natalije, svih ostalih odgajatelja. Prespavanih učenja, svih domijada, turnira, treninga. Ma uglavnom, sveg ću se sjećat (ono ružno ćemo izbacit).

Evo što nam poručuju:

Valentino Bogović: Nadam se da neću nikoga zaboraviti, a i nitko mene. Svima želim sve najbolje i naravno, mojoj najdražoj odg. Kruni koja je bila uz mene ove tri godine.

Kristina Grdić: Uživajte dok možete jer srednja škola brzo prolazi.

Emanuel Grković: Moja poruka na odlasku iz Doma je da budete dobri, poštujujte domska pravila i ne živcirajte odgajateljice.

Aldin Hašić: Radite sve i svašta, samo čuvajte domsku imovinu, inače zaboravite na oskudne resurse neophodne za tinejdžerski život.

Kristina Jakin: Dođite svi, bit će vam ludo i nezaboravno :)

Mihael Jelić: U prvoj godini će vas „tlačiti“ i „maltretirati“, što ste stariji budu sve manje. Jedite, ludujte, uživajte za vrijeme boravka u Klč-u jer će vam to biti najljepše razdoblje u vašim životima.

Teofan Kunić: Svaki kraj novi je početak...

Ozren Mamula: VENI, VIDI, VICI - Julius Cesar

Janko Paver: Uči i radi, zafrkavaj se, sve je ostalo nebitno.

Kristijan Rajn: „Tko se s 19 sobom kači, život mu je kraći, tko se s 19 sobom druži, život mu je duži!“
Uzdravlje!

Martina Sabljak: Budite dobri, štedite struju i vodu! :)

Ilija Saratlija: Živi svaki dan kao da je posljednji!!!

Lucian Šajbić: Svugdje je lijepo ali doma je najljepše.

Marko Šporer: Sve što je lijepo kratko traje, zato udri brigu na veselje.

Gordan Vučković: U Domu sam stekao druga do groba i kroničnu upalu zgloba, suvenir na košarkaške dane.

Željana Vrbić: Ljudi, budite ludi ali i pametni, nemojte ići piti na Koranu, neće vam bit baš dobro poslije. Pazite se kamera, imaju senzor na pokret. Uživajte što više možete, zabavljajte se, volite se, slušajte odgajatelje, pazite na školu. Ove 4 godine prebrzo prođu, i barem malo će vam bit žao što niste iskoristili to vrijeme. Sve što je lijepo kratko traje. Pusa, čao, bok! Voli vas Želja!

Daske koje život znače

LE NOZZE DI FIGARO

Ivana Krmpotić

LE NOZZE DI FIGARO U četvrtak, 10.4.2014. g. Gloria, Viktorija i ja išle smo na koncert „Le NOZZE di Figaro“. Na samom početku studenti Muzičke akademije u Zagrebu izveli su par Mozartovih skladbi kao uvod u operu. Opera je trajala otprilike sat vremena, trajala bi i duže ali nije bila izvedena cijela nego samo odabrani dijelovi, naime, nije bilo dovoljno pjevača koji bi izveli uloge pa se organizator pobrinuo istaknuti samo određene dijelove, a da djelo ipak ne izgubi smisao.

Izvedbu te predstave organizirao je Giorgio Surian, profesor s Akademije, pjevači su bili njegovi studenti. Pjevali su oni najstariji i najiskusniji, ali i oni s prve godine.

Korepetitorica je bila Lana Bradić. Nakon predstave Viktorija, Gloria i ja s mojom tetkom otišle smo na domjenak i upoznali profesore i studente koji su pjevali. Tamo smo se zadržali skoro do samog kraja. Meni je iskreno ovo bila jedna od ljepših opera i stvarno sam uživala u njoj.

Sad malo o djelu: Figarov pir je komična opera koju je skladao Wolfgang Amadeus Mozart, utemeljena na scenskoj komediji Pierre Beaumarchaisa, Le mariage de Figaro. Pierrova predstava prvo je bila zabranjena u Beču zbog ismijavanja i izrugivanja više klase, unatoč tome Mozartova opera postala je jedna od najuspješnijih njegovih djela. Često je smatrana kao temeljac standardnih opernih repertoara.

Ova opera nastala je suradnjom između Mozarta i Da Ponta. Mozart je donio kopiju Beaumarchaisove drame Da Pontu koji ju je za 6 tjedana preradio u libreto, preradivši priču u oblik talijanske poezije te uklonivši iz nje sve političke reference.

Figaro je premijerno izveden u Beču 1. svibnja 1786. godine te je odmah stekao ogromnu popularnost. Godine 1789. Mozart i Da Ponte u operi su napravili par sitnih promjena kako bi je prilagodili novoj pjevačici u ulozi Sussane.

WASABI

Mirjana Butorac

Wasabi – koncert tradicionalnih japanskih instrumenata održan je 11. veljače u 20 sati u Gradskom kazalištu Zorin dom. Veleposlanstvo Japana i Gradsko kazalište Zorin dom odlučili su sklopiti ugovor da grupa Wasabi održi besplatan koncert za građanstvo.

Skupina je nazvana Wasabi, što je kombinacija dvaju izraza „wa“ – čije je značenje „Japan“ ili „sklad“ i „sabi“ što označava pjevni, lako pamtljivi dio pjesme. Koncert je bio izuzetno dobro prihvaćen, što se vidjelo i po velikom odazivu ljudi.

Grupa Wasabi trudi se već dugi niz godina privući što veći broj mladih ljudi. Žele pokazati kako i japanska tradicionalna kultura može biti cool i raznovrsna stilom.

Članovi grupe su četiri muškarca: Ryoichiro Yoshida, Hiromu Montaga, Naosaburo Biho i Shin Ichikawa.

Tradicionalni japanski instrumenti su shakuhaci, koto, udaraljke i bubnjevi Tsugaru jamisen. Ti instrumenti najčešće se koriste u tradicionalnom narodnom japanskom folkloru. Taiko i koto su instrumenti koji se u Japanu najčešće koriste za izvedbu klasične muzike.

Svojim izvedbama ostavili su nas bez daha. Oni koji su bili na koncertu mogli su se sami u to uvjeriti, a vama ostalima poručujem da obavezno iskoristite i posjetite koncert kada se za to ukaže prilika.

Čudesni svijet latica

Tomago

Andreja Pavlinić i Ivana Lesac

16.09.2013. posjetili smo izložbu slika pod nazivom „Čudesan svijet latica“ Marije Igaly.

Pokazala nam je kako se izražavati na nov i originalan način: stvarajući minijature od prešanih latica cvijeća, figurativno i bez upotrebe ljepila. Specifičnom „toMAGO“ tehnikom svoje minijature povećava te svaka latica u njenim rukama ponovno oživi. Prava je umjetnost sve one šare usamljene linije ukomponirati u figuru.

U tom bajkovitom svijetu zatekle smo razne figure i likove. Nježne i tople boje stvarale su romantičan i veseo ugođaj, te nam se ponekad učinilo kao da su figure oživjele. Svaka latica je posebna i svaka ima svoju priču. Kad sklopimo oči i duboko udahnemo osjetimo čaroliju koju nam je gospođa Marija pokušala predočiti raznim ružama.

Gospođa Marija vrlo rado pokazuje i širi svoje umijeće svim a koji pokazuju zanimanja za taj način likovnog, umjetničkog izražavanja. Vrlo je pristupačna, simpatična, srdačna i humoristična. Naime, kad smo je upitale koliko godina se već bavi umjetnošću, odgovorila je: „33 godine. Nisam toliko stara kako izgledam☺“.

Ljubazno nam je odgovorila na sva pitanja koja smo joj postavile:

Za početak želimo vam zahvaliti što ste odvojili nekoliko minuta za nas i odlučili odgovoriti na nekoliko pitanja. Pa krenimo... Možete li nam objasniti postupak stvaranja minijatura i postupak kojim stvarate?

- Postupak je vrlo jednostavan. Sve što trebate je mašta. Ja umjesto kista i boja koristim prekrasne oblike s raznobojne cvjetne palete. Ueberete cvijeće, ostavite ga između par listova novina da se osuše i nakon toga slažete sliku, kombinirajući boju, veličinu, oblik i ostalo. Završna točka je staklo kojim se te latice cvijeća poklapaju.

Pred koliko godina ste počeli lik, izrađivati na taj originalan način?

- Prije 33 godine.

Odakle vam inspiracija?

- Inspiracija dolazi iz srca. Svaka latica ima svoje značenje i priču koju ja pokušavam prenijeti ostalima.

Imate li nasljednika?

- Nasljednik je svaki čovjek koji je željan učiti i stvarati na sasvim nov i poseban način.

Na koliko ste izložba sudjelovali?

- Sudjelovala sam na više od 80 skupnih izložbi i 59 samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

Hvala na ovom razgovoru i želimo Vam daljnju sreću i uspjeh u budućem stvaranju!

Sva priroda hram je, dozivlju se zvuci mirisi i boje

Filip Vujančić

Danas u svijetu, kada nas okružuju brojne nove tehnologije, razni mediji koji od nas žele učiniti robote i uskratiti nam svaku mogućnost izbora, ogleđavam se oko sebe i tražim mogućnost izlaza te jedini mir koji pronalazim jest priroda.

U prirodi pronalazim ono što mi je potrebno kako bih nadvladao svakodnevne probleme i prepreke na koje nailazim. Sve te laži, zlo i ostale nemoralne poruke koje mi se nameću u svakodnevnom životu, dok razmišljam o prirodi, uspijevam ih izbaciti iz sebe i na tren ih zaboraviti.

U prirodi uživam, promatram raznovrsne boje jeseni, zime, proljeća i ljeta, osjećam raznovrsne mirise koji u meni bude život jednako kako i zvukovi koje čujem. To me smiri i u tom trenutku osjećam se kao u hramu ljubavi, dobrote, zajedništva, osjećam ritmičnost, razigranost i povezanost koju nam priroda nudi, osjećam se zaljubljeno, ali nije to ona zaljubljenost u neku osobu već je to zaljubljenost u život, daje mi osjećaj staloznosti snage i volje za životom. No kada se ponovno vratim u ovaj stvarni život i uočim sve te krive moralne vrijednosti, iskrivljenost ljudi, sav taj

kriminal i želja za uspjehom i novcem bez obzira na sve, unište svu tu sreću u meni te se ponovno poželim vratiti u onaj hram ljepote, u hram sreće, ljubavi i poštenog života.

Zato ovim putem želim upozoriti svijet na to što mu sve priroda znači i želim pokazati svijetu da je priroda hram, i ako taj hram uništimo što će nam ostati, u ćemo ćemo pronaći smisao za život. U prirodnom poretku najinteligentnija smo skupina, neka tako i ostane, neka svatko pronađe taj hram ljepote, sreće, ljubavi i poštenog života, tu prirodu od koje smo nastali i koja je naš život

Od zipke pa do groba samo je korak (Giambattista Marino)

Helena Kampać

Rođenje? Smrt? Dvije su riječi koje opisuju ljudski život. Ljudski se život ne temelji samo od rođenja i smrti, već i od onog što se događa između.

Kad se rodimo, ne znamo ni kako se zovemo, a kamoli kakva nas smrt čeka. Djetinjstvo je doba kad trebamo, što više možemo, uživati u njemu. Tada upoznajemo prave prijatelje, tada saznajemo kakvi smo zapravo. Svaki čovjek ima drugačije mišljenje o životu. Netko misli da je njegov život za ništa, da se nema čemu radovati, da jednostavno nema smisla, a s druge strane ljudi bi sve dali da još jednom mogu proći kroz cijeli svoj život i napraviti ono što tada nisu mogli.

Život je poput cvijeta kad procvjeta. Zapravo, mi smo život. Kako se brinemo o ljepoti, ugledu, liniji, i svemu ostalom, tako se moramo brinuti i o životu. Ljudima se čini da život traje tisućama i tisućama godina, ali kada ostare, tek tada shvaćaju što su zapravo rekli, tada shvaćaju bit života, svoje riječi i žele se vratiti barem nekoliko godina unazad.

Život je, kažu, poput izlaska i zalaska sunca. Život je poput snijega, brzo se otopi, a tako i naš život brzo prolazi. U životu jednostavno treba uživati i provesti ga onako kako najbolje znamo. On je poput potoka, stalno žubori, ali jednog dana će presušiti.

Život je jedan i jedinstven, zato treba uživati i u mladosti i u starosti, a kad umremo, na naše mjesto neće nitko doći, niti će ga moći zamijeniti. Jer samo smo mi znali kako smo ga proživjeli...

SLOBODNA VOLJA

Milana Pačić

Svatko od nas ima slobodnu volju. Na našu volju i odluku mogu utjecati čimbenici izvana. Mi zapravo nemamo toliko puno slobodne volje koliko mi mislimo da imamo.

Mediji imaju veliki utjecaj na nas. Mi većinu toga ne bismo kupili da to nismo vidjeli na reklamama. Uvijek osjećamo taj pritisak da moramo imati najnovije stvari, bojimo se da nam naše društvo ne bi izabiralo.

Mnogo mladih danas se opija, drogira, puši, krade... Zašto? Zato što se bojimo! Ne želimo biti izuzetak, iako to znači da se u potpunosti promijenimo. Ako nas na primjer naš najbolji prijatelj na nešto loše nagovara i mi pristanemo opet smo to učinili jer smo mi to htjeli. To je opet bila naša slobodna volja. Naš prijatelj je našu odluku utjecao, ali smo mi mogli reći NE. On nas nije mogao prisiliti. Moramo i misliti o tome da koju god mi odluku donesemo, mi ćemo nositi posljedice, bile one pozitivne ili negativne.

Moj kraj: Vrbovsko

Filip Dujmović

Moje ime je Filip Dujmović i dolazim iz malenog mjesta Vrbovsko u Gorskom kotaru. Vrbovsko je najistočniji grad Gorskog kotara. Na zapadu graniči s općinom Brod Moravice i Ravnom Gorom, na jugu s gradom Ogulinom, na istoku s općinom Bosiljevo i na sjeveru s Republikom Slovenijom. Kroz područje grada Vrbovskog protječu rijeke Dobra i Kupa. Nalazi se na pola puta između Rijeke i Zagreba. Volim svoje mjesto jer se nalazi u prelijepom okruženju. Ima puno crnogorične šume, a u Vrbovskom je i zaštićeni krajolik „Kamačnik“ gdje teče potok Kamačnik kojeg valja posjetiti.

Povijest Vrbovskog ima jako puno informacija, a ja ću nabrojiti samo neke. Vrbovsko je postalo samostalno naselje i trgovište još u 18. stoljeću za vladavine cara Josipa II.. Poznate su tri ceste koje prolaze kroz Vrbovsko, a to su: Lujzijana, Karolina i Jozefina koje su gradili Francuzi i Habsburgovci. Poznata je i naša crkva sv. Ivana Nepomuka, a u malom mjestu Gomirje je poznati manastir sv. Jovana Preteče i to je ujedno najzapadniji manastir srpske pravoslavne crkve. U mjestu Severin na Kupi poznati je dvorac Frankopana.

Od obrazovnih ustanova u Vrbovskom se nalazi Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića koju sam i sam pohađao plus još ima nekoliko manjih područnih škola, i u mjestu Moravice se nalazi srednja Željeznička tehnička škola Moravice.

Od poznatih osoba se ističu pjesnik Ivan Goran Kovačić iz mjesta Lukovdol i hrvatski kazališni, filmski i televizijski glumac Pero Kvrgić. Od kulturnih znamenitosti se ističe memorijalni muzej Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu.

Od manifestacija se ističu Bundevidaja gdje razni ljudi iz raznih dijelova Hrvatske dođu i prodaju svoje domaće proizvode i natječu se za najveću bundevu, najmanju, najljepšu...

Zatim Sportsko ljeto u Vrbovskom gdje se djeca i odrasli natječu u vožnji bicikla, crossu... Imamo Glijivarijadu, Cvjetni korzo u Gomirju, Maškare u veljači, Severinska večer, Martinje 11. studenog na blagdan sv. Martina svake godine...

Naše tradicionalno jelo je takozvani „goranski nadjev“ koji se radi od jaja, kruha, šunke, vratine, slanine i mladog luka.

Moj noćni život? Hmm... Pa ja i nemam baš neki noćni život niti izlazim s prijateljima navečer osim u ljeti kada navečer se svi okupimo na jednom mjestu i igramo razne igre poput skrivača, a od mjesta na koje volim odlaziti s prijateljima isto baš nemam puno, ali recimo znam otići u sportsku dvoranu gledati rukomet ili nogomet. Sviram saksofon pa onda tako sviram i u Puhačkom orkestru Vrbovsko gdje se isto družim sa svojim prijateljima pa mi to isto služi kao izlazak van.

I to vam je to, ukratko, dragi čitatelji o mom malom mjestu Vrbovsko. Nadam se da će se mnogima ovo svidjeti.

Gornji Viduševac

Marko Maraković

Dolazim iz Gornjeg Viduševca, sela koje se smjestilo nedaleko od Gline. Moj krajolik preplavljen je živom prirodom, a život tamo je prava čarolija.

U dubokoj prošlosti u Glini je stanovao Josip Ban Jelačić, a 1846. Josip Runjanin uglazbio Lijepu našu, upravo u Glini. Osim toga u Glini se javlja i slikarski duh. Poznatiji glinski slikar Zlatko Šulentić rođen je 16. ožujka 1893. , a preminuo u Zagrebu 9. srpnja 1971.

Svake godine održavaju se folklorni susreti, pod nazivom Angelski susreti. Tada u Gornji Viduševac dolaze društva iz drugih mjesta i država te predstavljaju svoje tradicionalne pjesme, plesove i samu kulturu koja se javlja na njihovim prostorima.

Mjesec dana prije tradicionalnih folklornih susreta održava se proslava dana grada Gline. Proslava traje tri dana tijekom kojih se održavaju natjecanja u raznim sportovima i disciplinama, a neki od njih su: nogomet, košarka, odbojka na pijesku, boćanje, rafting, ribolov, gađanje glinenih golubova, paintball te mnogi drugi. Osim sportova održavaju se večernji koncerti poznatih izvođača kao što su: Prljavo kazalište, Miroslav Škoro, Hladno pivo, Baruni, Neda Ukraden, Zlatko Pejaković, Jasmin Stavros i ostali. Naša trodnevna proslava pruža ugodnu zabavu djeci, mladima pa tako i starijim osobama.

Glina je danas u jako dobrom stanju, iz godine u godinu se obnavlja, tako je prošle godine (2012.) započela izgradnja nove športske dvorane koju će moći koristiti svi građani, djeca i mladi.

Ona će sadržavati i teretanu koja će privući pažnju mnogima te tako odvojiti mlade od alkohola.

Ljeti noći provodimo na igralištu igrajući košarku, nogomet te družeći se kraj vatre uz pokoji roštilj u večernjim satima. Bude to prava poslastica, a kada se polako bliži kraj ljetnog ugođaja organizacija nogometnog turnira je na vrhu. Pale se svjetla, igra započinje. Nekoliko ekipa bori se za prvo mjesto.

Osim nogometa, žene iz sela i okolice odigraju prijateljsku utakmicu u rukometu, u čast poginulom policajcu u napadu na glinsku policijsku postaju, Tomislavu Romu, pa tako i sam turnir od 2011. godine nosi naziv Memorijalni turnir „Tomislav Rom“.

Već duže vrijeme u selu djeluje lovačka udruga „Šljunka“ koja se na raznim manifestacijama natječe u pripremi lovačkog paprikaša koji je dosta poznat i tradicionalan na našem području. Podršku i međusobnu suradnju lovačkoj udruzi pruža naše dobrovoljno vatrogasno društvo Viduševac koje djeluje od 1998. godine. Ono također sudjeluje na natjecanjima koja se odvijaju svakoga ljeta, a sa sobom donose i vrlo dobre rezultate.

Sportska društva bi mogao nabrajati u nedogled pa sam odlučio spomenuti samo neka. Naše mažoretkinje „Glinske banice“ uz dugogodišnji rad od 1998. godine donose odlične rezultate, a njihovu upornost i rad predstavlja 1. mjesto na europskom prvenstvu 2000. godine u Češkoj.

Uz dane grada Gline, ove godine (2013.) nogometni klub „Banovac“ proslavio je 100 godina svoga postojanja te su tako odigrali prijateljsku utakmicu protiv Zagrebačkog „Dinama“.

Kao i ja sam, bivši član kung-fu „Kobra – Glina“ kluba mogu svjedočiti o njegovim uspjesima i trudu našega trenera Zdenka Lipka što nas je poučio kako se obraniti od neprijatelja i spasiti nečiji život. Nažalost morao sam se oprostiti od kluba i svih naših zajedničkih druženja zbog odlaska u srednju školu u Karlovcu.

To bi bilo sve od mene, a krajnji zaključak bi bio kako je naša mala Glina i njen Viduševac bogat kulturom, tradicijom, povijesnim događajima te prepun sportskog duha koji je vrijedan dugog rada i uspjeha, stoga ako se jednoga dana odlučite odmaknuti od svega što vam je već poznato slobodno posjetite naš krajolik te uživajte u njegovim darovima koji su „s neba Bogom dani“!

Etno selo Juretić

Doris Lakotić

Imanje se nalazi između dvije povijesne ceste Gorskog kotara, Lujzijane i Karoline, u malom mjestu Leskova Draga. Imanje ima više od 180 godina. Tu se nalaze sačuvani dijelovi stare pilane-vodenice, električna pilana koja je još uvijek u funkciji, te cijeli kompleks od nekoliko zdanja velikog seljačkog gospodarstva sa zavičajnom zbirkom, branom iz 1900. godine te uređenom šetnicom, kroz čiju će Vas povijest provesti vlasnici i u čijoj ćete ljepoti zasigurno uživati. Na etno selu se isto tako nalaze sportski tereni (nogometni, odbojku, dječje igralište), donedavno se moglo i jahati konje.

U etno selu Juretić u Leskovoju Dragi nalazi se umjetno jezero. Na jezeru je moguće provozati se čamcem, čamac nema vesla nego se odguruje motkom poput gondole u Veneciji. Nasred jezera nalazi se drveni mostića, a duž cijelog jezera nalazi se šetnjica.

Kroz imanje prolazi potok na njemu se nalazi stara vodenica koja preko drvenih zupčanika, to je jedna od prvih pilana na električni pogon pokretana putem vodene snage.

Cijelo obiteljsko imanje zapravo je muzej naše kulturne baštine. Tu dolaze školske ekscurzije vidjeti kako se nekada živjelo, kako se prerađivalo žito, radilo brašno. Uz vodenicu nalazi se ribnjak pun šarana.

Iako više nema konja, još uvijek su tu svi dijelovi konjske opreme, uzde, potkove i dr. Od životinja zadržali su kokoši, krave, koze.

Jezero je nastalo kao akumulacija za pilanu Juretić, jer je pilanu pokretala voda, mlin, šterna. Na imanju se još nalaze i klupice za odmor, tunel ispod kojeg prolazi voda ili potočić. Jezero je idealno mjesto u prirodi za provod s obitelji. Može se svašta naučiti i vidjeti, a za najmlađe i zabaviti. Ja sam se na imanju odlično provela i puno naučila, a isto preporučujem i vama.

Moj hobi: streličarstvo

Ana Kunštek

08.03.2014.

Bio je to vikend, sunčani. Meni je bilo jako dosadno u Domu pa sam pitala noćnog odgajatelja je li ikako moguće razgledati staru oružarnicu ili vojarnu, na to je on odgovorio da nije, ali mi je predložio da odem pogledati nekadašnju staru vojarnu još iz doba Napoleona.

Kada sam stigla tamo, najprije sam ugledala velika željezna vrata vezana lokotom i lancima (s unutarnje strane). Zatim sam krajičkom oka ugledala mala vrata i dvije muške osobe kako nešto rade; ušla sam u predvorje dvorišta i imala sam osjećaj kao da sam u raju.

Predstavila sam se tko sam i što zapravo želim, te sam ih upitala je li mogu malo razgledati. Kada sam ugledala taj mali raj, shvatila sam da je to nekada davno još u Napoleonovo doba bila stara oružarnica, tu su se nalazili mačevi, strijele, lukovi, samostreli, topovi, sablje itd. Gospodin Leš me pitao bih li ja željela probati pucati iz luka i samostrela, ja sam odgovorila da bih. Zatim mi je g. Leš pokazao kako se pravilno drži samostrel, a kako luk i strijela. Nakon par ispucanih strijela osjećala sam se kao da sam već duže vrijeme dio njih, taj njihov duh borbe ušao je u mene i probudio moj avanturistički duh.

Dečki su isprobavali razne pozicije gađanja, razne zasjede, a ja sam samo promatrala njihovu tehniku pucanja i vještinu. Kasnije kroz razgovor sam saznala da oni na raznim događanjima oblače drevnu odjeću Turaka i simuliraju napade na neprijatelje, gađaju ih strijelama, zapaljenim strijelama, bore se mačevima i sabljama, pa čak i topovima. Prije samog njihovog napada zasniva im jedan ogroman bubanj koji označava početak bitke. Voljela bih biti dio njih, njihovog društva. Sigurno se pitate zašto? Evo reći ću vam: zato što me privlače predmeti iz 17., 18. stoljeća. Toga više nema, a ja bih htjela to doživjeti na neki zabavan i poučan način. Oni također imaju svoju web stranicu pod nazivom „Dubovački streličari“.

P.S. Ovaj dan ću pamtili kao dan kada sam se nekim dijelom vratila u prošlost, ali sam ostala u sadašnjosti.

Na web stranici sam još saznala:

Streličarski klub Dubovac osnovan je 1998. g. u Karlovcu od nekolicine istinskih zaljubljenika u taj zanimljiv i zabavan sport. Trenutačno klub broji 30-ak aktivnih članova koji svakodnevno rade na poboljšanju rezultata i usavršavanju tehnike gađanja. Treba spomenuti i pridružene članove rekreativce koji svojim entuzijazmom i voljom pridonose boljim uvjetima u klubu

Ova olimpijska disciplina je i za one manje ambiciozne odličan oblik druženja, te prilika za korištenje slobodnog vremena za boravak u prirodi. Po pisanju enciklopedije Britannica otkriće luka i strijele jedno je od tri najveća otkrića ljudskog roda.

Članovi Kluba redovito sudjeluju na natjecanjima na kojima su postignuli zavidne rezultate. U 2006. smo imali prvaka RH u disciplini FIELD s tradicionalnim lukom (long bow), a 2008.g. imamo prvaka hrvatske u istoj disciplini sa složenim lukom (compound). Cilj je Kluba intenzivirati i popularizirati streličarstvo u Karlovcu, te ponuditi građanstvu novu – staru vrstu rekreacije, zabave i druženja jer je streličarstvo disciplina kojom se mogu baviti svi, bez obzira na spol i godine.

Edukacije, prezentacije i "team building" druženja koje se odvijaju u okviru kluba i klupskih aktivnosti održavaju kvalificirani voditelji streličarstva.

Osim u sportu klub je aktivan i prilikom raznih kulturnih događanja kao kostimirani srednjovjekovni streličari i ratnici, unutar sekcije DUBOVAČKI STRELIČARI.

Dubovački streličari bave se oživljavanjem lika hrvatskog ratnika kroz prakticiranje tradicionalnog streličarstva, srednjovjekovnog i renesansnog mačevanja, te ostalih vještina, i sve uz korištenje što autentičnijih kostima i oružja.

Kao sekcija koja je započela prije šest godina na Starom gradu Dubovcu prilikom Sajma vlastelinstva, sudjelujemo na većini sličnih događanja u Hrvatskoj gdje gradovi oživljavaju i održavaju svoju kulturnu baštinu kroz jednu zanimljivu turističku atrakciju. Kroz iste manifestacije potiču mlade i ostale sugrađane da svojim vještinama, poput starih obrta, kulinarstva i prikaza različitih već izumrlih djelatnosti, doprinesu svom gradu veći ugled na povijesno-kulturnom nivou, te povećaju ponudu turističkih destinacija unutar svojeg grada i županije.

Zbog svog iskustva i velike uloge u rekonstrukciji bitaka, neizbježni smo sudionici na manifestacijama poput: „Bitke za Samobor“, „Seljačkoj buni“ u Donjoj Stubici, na velikom međunarodnom Viteškom turniru u Sv. Heleni, Viteškom turniru u Gornjoj Stubici, „Luzizijanom i Karolinom“, „Zvonimirovim danima“ u Kninu, Danima templara u Dugom Selu, Viteškom turniru za ruku kneginje Ružice i Bitci za Ružicu grad u Orahovici, „Danima vitezova vranskih u Vrani kod Pakoštana, Sajma u Srednjovjekovnom Šibeniku, Renesansnom sajmu u Koprivnici, organizirali smo turski napad na utvrdu Nehaj u Senju, itd.

Kreativni kutak

Ti si ljubav mog života,
ti si sunce koje za me' sja,
zato, volim te, volim ja.
Želim da se jutrom pokraj tebe budim,
da ti šapćem nježne riječi,
da te svakoj dana ljubim.
A kad večer dođe,
budi tu kraj mene,
i ne dopusti da ta čarolija uvene.

Kada jednom nakon puno tuge nađeš nekog tko
te voli, tko iz srca briše sve boli, pomisliš da
si napokon pronašao osobu sličnu sebi, osobu koja
zna sve o tebi.

Kada jednom nakon puno tuge nađeš nekog tko
te cijeni onakvog kakav jesi, a ne kakav bi mogao
biti, osjetiš ljubav, sreću – osjeća je koje je teško
skriti.

Kada jednom nakon puno tuge nađeš nekog tko
te cijeni i voli, ubrzo shvatiš da je još jedan u
nizu koji slama srce i ono opet boli.

Magdalena Cindrić

LJUBAV

ljubav
Na nebu zvijezde,
Okupane mjesecinom,
Oko njega se gnijezde.
ljubav
Zeleni list na grani,
Veselu ptičicu
Čuva i brani.
ljubav
Srce puno sreće,
u grudima diše
I cijelo tijelo pokreće.
ljubav
U svima nama treba stan,
Pružimo ključ od vrata
Onome tko je od srca odabran.

Žana Josipović

Bez tebe ništa mi je sve
moj mali Ante Volim te.
Vrijeme sa tobom tako brzo prođe
naš tužni rastanak još brže dođe.
Svaku minutu želim provesti s tobom
ti si život moj obožavam te kunem ti se Bogom.
Tako mi puno u životu značiš
za svaki dio njega ljubavi ti se kačiš.
I dobro i zlo i sreću i tugu zajedno smo prošli
pa gle već dokle smo došli.
Naša ljubav prepreke nema
a i kad se neka prepreka sprema.
uklanjamo je brzo i bez problema.
To ga dana kada sam te srela
tvoja me ljepota odmah smela.
Srce je počelo kucati jako
podrhtavanje u mom tijelu ni potres ne trese tako.
Oči su zasjale vidjele tebe.
U očima tvojim ugledala sam sebe.
A znaš u čijim očima sebe vidim možeš samo
a u očima tvojim ugledala sam sebe
a znaš u čijim očima sebe vidit' možeš samo
pa smo srce, mozak i ja odlučili da ti svu ljubav damo.

Dejana Rodić

Ljudi treba da budu uzeti u veoma
Malim dozama

Često zaboravim da i ja imam sreće,
Da i ja imam osjećaje, da i mene boli.
Tješim druge, a gore mi je njego njima

Ne postoji ljepši osmijeh od onoga kada
čitaš poruku od osobe do koje ti je jako stalo, vjeruj mi
Ljepši od svih

Ni jedan čovjek ne može razumjeti
Ono što nije doživio

San o nemogućem ima svoje ime
Nazivamo ga nadom.

Selena Franjić

Od tada na mom licu osmijeh postoji
nema toga čega se više moje srce boji.
Imamo tebe ljubavi kraj sebe zauvijek
to je za moju tugu jedini lijek.
Ti Si Mi Sve Volim Te Jako
Nitko nikog još nije volio tako
Ljubav moja
Forever sam tvoja.
Bliže se oku kada od mene ideš daleko
ti znaš da te ovdje ostaje čekat neko.
Čekat ću te kad god da treba
jer te volim ljubavi odavde do neba.
Znam da tako mora biti
ako mislimo u životu što bolji biti.
Ostvariti sve što nam srce želi u životu
Falit ćeš mi jako
valjda ću izdržat tako
suza mi ovaj papir krasi
sada bar uz mene da si.
Da nikada ne ideš tako daleko.
Preko mora te svih gora preko.
Srce me boli kada se sjetim
u snu uvijek u zagrljaj tvojeg sad nemam letim.
Prokleta daljina sve je teže.
Nikad mi do sada odlazak nije pao lako
kada mi te neko iz života mak'o.
Jer nema poziva, poruka u inboxu (1)
Ko će mi reći: ljubavi sve će biti u redu
tko će me sad spriječit da budem u bedu
imam samo medu da zamijeni te na tren.
Bez tvoji ruku smrznut će se prsti.
Sve će tako tužno biti
sve dok mi se ne vratiš suze će biti.
Od sad ću te samo u snovima sniti.
Čekati tvoj povratak ko ozeblo sunce.
Tek tada će se život vratiti u moje srce.

Anamarija: Gdje si?
*: Pogledaj u džep!

Miki: Medo, ajd' kupi kondome!
Medo: Neće mi dati, nemam 18!

Sandra: Koja se bitka odigrala na Mohačkom polju?
Tomislava: Pa Krbavska! ;)

Dietzman: Krivulja mi nije ravna.

Rajn: Odgajateljice, znate li vi raditi u programu TopShop? (misleći na Photoshop)

Dorotea: Množina od puhovi? Pusi*
Andreja: Kaj nisu puši?

Mario: Nacionalnost – kršćanin

Pita učenik odgajateljicu Astrid: Kada pada Uskrs ove godine?
Odgajateljica Astrid: 20.04.
Učenik: Na koji dan to pada?

Ema: Ljudi su me cijelo jutro probuđivali.

Patricia: Jel' imate kakve bisere?
Monika: Pa evo mene.

Vidoš: Imate li pizzu s kulenom?
Prodavačica: Ne.
Vidoš: Dobro, dajte mi onda dvije!

Dietzman: Jel' ti to treniraš?
Galogaža: Ne, ja vježbam

Monika: Jel' čija ovo voda?
Jel' to za pit'

Ema: Nisam na rođendanu bila za svoj rođendan.

Anamarija: Je li ti to novi dečko?
Žana: Ne, opran je Pervolom. ;)

Profesor: Dietzmane, dobio si vrlodobar.
Dietzman: Znači tri.

Profesor: Kako su nastali Indoeuropljani?
Marković: Oplodnjom.

Štajminger: Rezultat množenja je zbroj.

Nina: Žana, daj zatvori vrata od ormara.
Žana: Je li možda propuh u sobi?

Devčić: Ja sam stariji nego nas dvoje zajedno.

Svi pričaju na mobitel
Ema: ooo It's mama time!

Ispeci pa reci

(domski biseri)

Kristina: Kada počinje korizma?
Ana: 40 dana prije Božića.

Kristina: Daj mi moje slušalice!
Vanja: Kupi si svoje

Vanja: Da mene dečko vara ja bih ga ubila!!
Ana: Džabe ga ubijem... otišla bih u zatvor, a on će slobodno šetati :)

Kristina: Gledala sam boks, ali boks u kojem su se baš tukli.

Pitali smo domaše „Facebook-a-holic“

Astrid Pavletić, prof.

FACEBOOK je svojom pojavom itekako promijenio društvene živote svojih korisnika, ali na gore. Pa nismo u krivu kada kažemo da je Facebook društvena mreža koja nas čini sve ljubomornijim i nedruštvenijim bićima te nas potiče da se osjećamo manje vrijednima.

Svakodnevnim pregledavanjem tuđih profila, posebice slika, počinjemo razmišljati o tome kako su svi oko nas sretniji i žive „život iz snova“. A istina je bitno drugačija, a to je da svi imamo probleme, ali ih jednako tako svi pokušavamo sakriti od drugih. Zato u javnosti pokazujemo samo dobre stvari. Pa prije nego pomisliš kako je neka tvoja poznanica sretnija od tebe, jer ima 150 lajkova na najčešće fotošopiranoj fotki, sjeti se da osmijeh može biti i lažan te da stvari nisu uvijek onakve kakvima se čine na prvu.

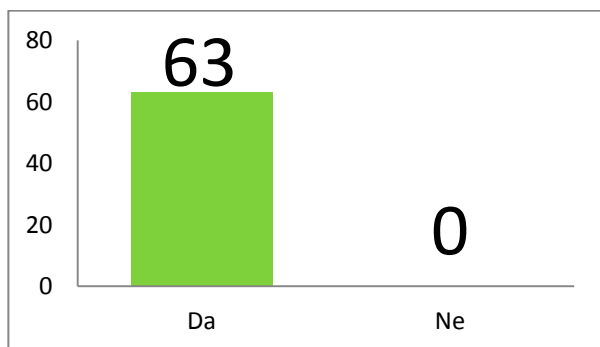
Kako raste broj virtualnih prijatelja, smanjuje se broj onih stvarnih, jer nam je jednostavnije poslati poruku, nego sjesti na kavu. Ako ti se to počelo događati, sjeti se da nikakva poruka u inboxu, lajk ili komentar ne može nadoknaditi poljubac, zagrljaj ili donijeti toplu juhu kada si bolestan/na.

U anketi o navikama naših domaća vezanih uz internetu i Facebook sudjelovalo je sveukupno 63 učenika:

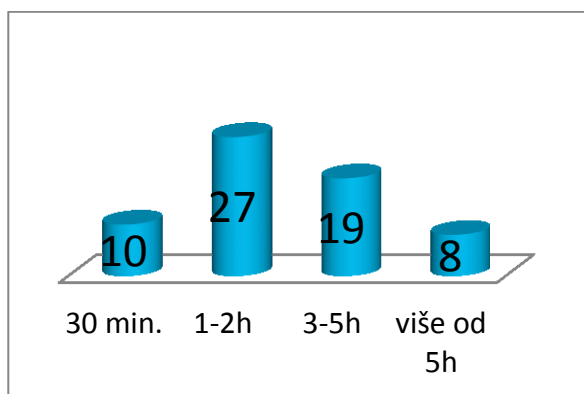
1.OS	2.OS	3.OS	4.OS	5.OS	6.OS
14	11	2	13	16	7

Postavili smo im sljedeća pitanja:

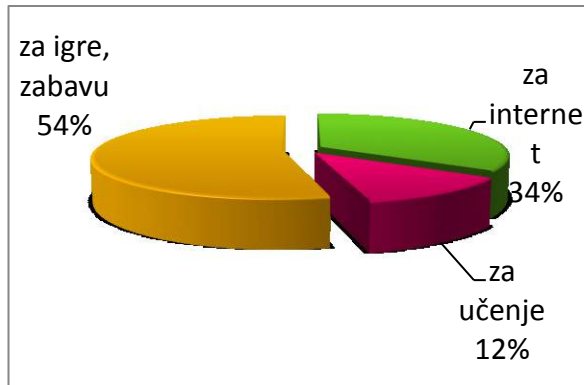
1. Posjeduješ li računalo?

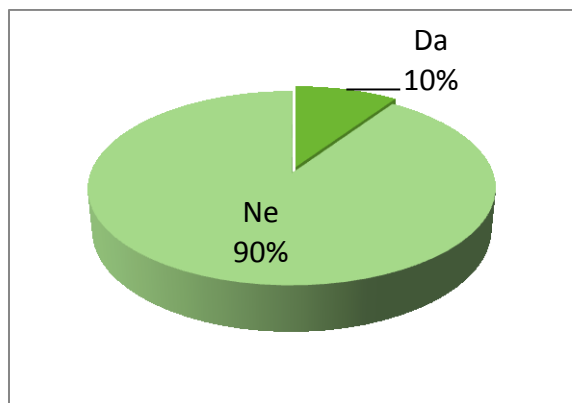
2. Koliko dnevno provedeš na internetu?

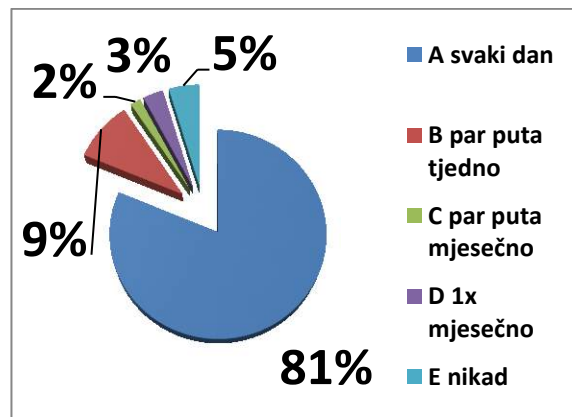
3. U koju svrhu najčešće koristiš računalo?

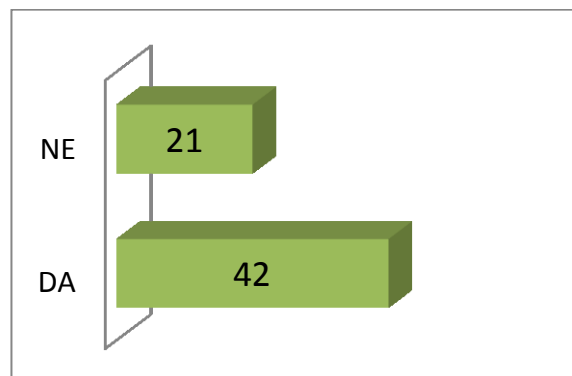
4. Jesi li ikada doživio / la nasilje preko interneta?

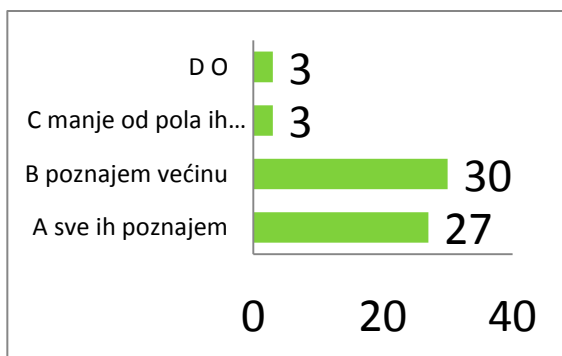
5. Koliko često posjećuješ FB?

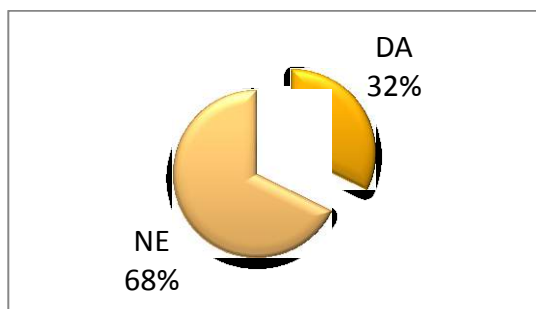
6. Koristiš li tijekom nastave ili učenja mobilni uređaj kako bi pristupilo /la FB-u?

7. Koliko FB prijatelja poznaješ uživo?

8. Da li si ikad zanemario /la školske ili domske obveze zbog FB-a ?

Pitanje	Broj učenika				
	rijetko	povre- meno	često	vrlo često	uvijek
Koliko često ostaješ online više nego što si to planirao /la?	16	22	12	7	5
Koliko često se osobe iz tvog života žale na tvoje vrijeme provedeno online?	45	9	3	2	0
Koliko tvoje ocjene i školske obveze trpe zbog vremena provedenog online?	29	17	5	2	0
Koliko često provjeravaš e-poštu i/ili poruke na mobilnom uređaju prije obavljanja nekog posla?	20	17	9	12	6
Koliko često postaješ tajnovit /a kada te netko upita što radiš na internetu?	36	17	4	4	2
Koliko često razmišljaš o tome kada ćeš ponovno ići na internet?	33	19	7	2	3
Koliko često više ili se ljutiš kada te netko ometa ako si online?	39	10	2	4	3
Koliko često manje spavaš zbog noći provedenih online?	34	14	7	2	3
Koliko često pokušavaš prikriti stvarno vrijeme provedeno online?	40	12	2	1	0
Koliko često odlučiš ostati online umjesto izlaska van s prijateljima?	48	8	0	0	0
Koliko često razgovaraš s kolegama u školi o internetu?	26	25	9	1	1

Znakovi za uzbuenu-smanjiti ili prestati? Budimo realni, ako imaš nekoliko stotina prijatelja online, a nemaš s kime otići popodne na kavu –

Ako si prvi koji komentira sve statuse i fotografije svojih online prijatelja, a u svakodnevnom životu se slažeš sa svima i ne izražavaš svoje mišljenje

Ako prikazuješ samo jednu stranu svog života (onu zabavnu, „like“ stranu) –

Ako prođu sati provedeni na Faceu, a ti nisi niti primijetio da će jutro –

Ako se uhvatiš da gledaš fotografije nepoznatih ljudi i usred toga se upitaš: čiji je ovo profil pa pomoću „Go back one page“ shvatiš da si gledao profil svoje frendice i naišao na njen komentar neke slike pa si kliknuo na tu „Photo“ i pregledao cijeli album (plus Vol.2 i Vol.3) i u tome si naišao na tag jedne djevojke koja ti se učinila poznatom pa si kliknuo na njen profil – **AHA trenutak**, tako si došao do ovoga! I na kraju, ako te ovaj članka iziritira i imaš se potrebu „braniti“ – stani,razmisli!

Razlozi zašto otići s Facebooka u 2014. Sve manje ljudi želi čitati što drugi rade i čim se bave. Fotografije su sve više omiljene i upravo zbog toga Instagram je privlačniji jer ne postoje statusi, fotografija govori više od riječi.

Facebook nam sve manje štiti privatnost. Postavke se često mijenjaju pa su tako neke informacije dostupne drugima iako smo u početnoj fazi to drugačije definirali.

Vaši roditelji, profesori, odgajatelji pa čak i bake i djedovi su na Facebooku, prate sve vaše objave i iste komentiraju.

Prekidi veza postaju teži budući da ako ste imali status da ste u vezi isti morate i maknuti, kao i fotografije i zajedničke objave. A nakon toga ćete i dalje vidjeti sve o njemu preko zajedničkih prijatelja što će prekid učiniti kompliciranijim i težim.

Kako bez FB-a, bar na jedan dan?

Za početak, odredite jedan dan u tjednu, onaj kad vam je Internet najmanje neophodan (neradni dan ukoliko vaš posao zahtjeva korištenje Interneta ili već neki dan koji vam se obično sastoji od jurcanja unaokolo umjesto od sjedenja pred kompjuterom), kada uopće nećete koristiti Internet; možete i ostaviti poruku tamo gdje je to bitno (na statusu) da tog dana preko FB-a niste dostupni.

Također, odredite bar jedno popodne tjedno kada će vam mobilni telefon biti isključen - kome ste potrebni, naći će vas prije ili poslije toga. Pored toga, svakog dana radite bar nešto što nema veze s Internetom i FB-om- vježbajte, družite se s ljudima uživo, idite na neku izložbu, u kazalište ili u kino...

Potrudite se da se svaki dan s nekim vidite uživo (škola i dom se ne računaju), a još je i bolje ako svakog dana nekog zagrlite (ne mislimo na slučajne prolaznike, nego na to da imate nekog koga želite da zagrlite i kome će vaš zagrljaj prijati).

Kako sakriti svoju ovisnost o Facebooku i smanjiti vrijeme online?

Nemojte prečesto mijenjati profilnu fotografiju.
- Nemojte slati prijateljima pozive za sve aplikacije i igre koje vi koristite.

- Nemojte dodavati za prijatelja sve osobe koje ste ikada vidjeli, a ignorirajte zahtjeve za prijateljstvo od osoba koje ne poznajete.

Vremeplov

13.05.2014.

Maturalna večera.

08.-10. 05. 2014.

39. državna Domijada, Baško Polje

07.05. 2014.

Odbojkaška utakmica odgajatelji – maturanti.

05.05.2014.

Predavanje „Hrvatska kulturna baština u kontekstu europske kulture“ profesora Darka Žubrinića i dramskog umjetnika gosp. Stjepana Baherta iz Zagreba.

25.04.2014.

Smotra učeničkog zadrugarstva u Osnovnoj školi Banija, Karlovac. Učeničku zadrugu „Slap“ Učeničkog doma Karlovac predstavljaju učenici Tonko Horvat koji će izvesti praktični rad na lončarskom kolu te Josip Devčić, Katarina Cindrić i Arijana Grdić. Izloženi će biti radovi keramičarske, novinarske, maketarke, foto i likovne sekcije.

15.04.2014.

Podjela medalja na Otvorenom prvenstvu Jaske 2014. naši stolnotenisači osvojili su 2. mjesto ekipno, te 2. mjesto pojedinačno: Marko Prugović i 3. mjesto pojedinačno Jakov Volić Vukadin

11.04.2014.

Domaši su u pratnji odgajateljice Nevenke Brnardić, prof. posjetili Veleučilište u Karlovcu, povodom dana otvorenih vrata gdje su se upoznali s djelovanjem i stručno-znanstvenim radom ove ustanove, razgledali prostor te upoznali nastavnike i studente.

09.04.2014.

Prvenstvo Doma u tricama:

1. mjesto - Žugaj Antonio
2. mjesto – Afrić Josip
3. mjesto – Hrvoje Marković

08.04.2014.

Na radio Trendu objavljena vijest o uspjesima našeg Doma na 39. regionalnoj Domijadi – sport.

07.04.2014.

Objavljena vijest na Kaportalu o uspjesima na Državnoj domijadi – sport: (<http://kaportal.hr/ucenicki-dom-briljirao-na-regionalnoj-domijadi-foto+>)

05.04.2014.

39. regionalna Domijada – sport u Opatiji i Rijeci

04.04.2014.

Povodom Uskrsa postavljena je izložba učeničkih radova u izlogu u Radićevoj ulici.

03.04.2014.

10. kolo stolnoteniske lige u Jaski.

31.03.2014.

Gostovanje odgajateljice Krunoslave Dragojević Vukmirović, prof. na TV – Trendu kod gosp. Jambrošića, gdje je govorila o našem Domu i postignutim uspjesima na Domijadi 2014.

27.03.2014.

U Karlovačkom tjedniku izišla vijest o uspjesima našeg Doma na Domijadi – kultura

(<http://kaportal.hr/ucenicki-dom-karlovac-domijada>)

26.03.2014.

Postavljen pano „Dan ljubičaste vrpce“ u domskom holu povodom 26.03. dana kada se širom svijeta ljubičastom bojom iskazuje solidarnost s osobama koje imaju epilepsiju.

25.03.2014.

9. kolo lige Jastrebarsko.

22.03.2014.

39. regionalna Domijada – kultura u Opatiji, u organizaciji Učeničkog doma Lovran.

18.03.2014.

Regionalni susret domova u šahu, Kvarner, Rijeka (M). Sudjelovala naša šahovska ekipa u sastavu: M. Šporer, Marko Kruljac, Ivan Gašparac.

14.03.2014.

Poziv na proslavu 110 g. Pazinskog kolegija, prijateljski susreti u nogometu i odbojci. Odbojkašice su išle u sastavu: Željana Vrbić, Josipa Barić, Patricia Marijanović, Doris Magdić, Kristina Grdić, Maja Kurtović, Gloria Vuković, Marina Žugaj.

Nogometaši su igrali u sastavu: Marinko Marković, Denis Herceg, Andreas Živković, Domagoj Dizdar, Ivan Vlahinić, Bojan Đukanović, Darko Dietzman, Rajko Kartalija.

13.03.2014.

Likovna sekcija uredila je Domsku blagovaonicu cvjetnim motivima povodom nadolazećeg proljeća.

11.03.2014.

8. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Tonko Horvat, Mislav Marinčić, Marko Prugović i Jakov Volić Vukadin.

05.03.2014.

Susret domova regije zapad u streljaštvu u Dugoj Resi (M i Ž):

Ženska ekipa 1. mjesto: Kristina Jakin, Doris Lakotić, Viktorija Matanić, Marina Žugaj.

Najbolja pojedinica bila je Marina Žugaj sa 160 hitaca.

Muška ekipa 3. mjesto: Mario Bogović, Tomislav Krizmanić, Marko Maraković, Mihael Vidoš.

04.03.2014.

7. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Mislav Marinčić, Marko Prugović, Jakov Volić Vukadin i Tonko Horvat.

27.02.2014.

Pod vodstvom odgajateljice Krunoslave Dragojević Vukmirović, prof. održana je radionica „Djevojke su sa Saturna, a mladići s Jupitera“.

27.02.2014.

Učenički dom Karlovac domaćin je dvaju turnira:

- XVII. tradicionalnog stolnoteniskog turnira „Prof. Ivan Mikšić“ i turnira u košarci „Valentinovo 2014.“

Na turnirima sudjeluju domovi iz regije Zapadna Hrvatska

Stolni tenis: Učenički dom Karlovac, Učenički dom Kvarner, Učenički dom Sušak, Učenički dom T. Hero Bakar, Učenički dom Lovran, Učenički dom Pula, Učenički dom Podmurvice.

Za učenički dom Karlovac nastupili su: Mislav Marinčić. Marko Prugović, Jakov Volić Vukadin.

Košarka: Učenički dom Podmurvice, Učenički dom Pula, Učenički dom Kvarner, Učenički dom ŽTŠ Moravice. Za učenički dom Karlovac nastupili su: Ozren Mamula, Vinko Zlatko Hadžiselimović, Gordana Vučković, Filip Vujanić, Josip Vujanić, Filip Videk, Zvonko Lončarić, Bojan Đukić, Josip Afrić, Janko Paver.

Postignuti rezultati:

Stolni tenis (M):

1. mjesto - Učenički dom Pula
2. mjesto – Učenički dom Karlovac
3. mjesto – Učenički dom T. Hero, Bakar

Stolni tenis (Ž)

1. mjesto – Dom učenika Duga Resa
2. mjesto - Učenički dom Podmurvice
3. mjesto – Učenički dom Sušak

Košarka (M)

1. mjesto – Učenički dom Pula
2. mjesto – Učenički dom Podmurvice
3. mjesto – Učenički dom Kvarner

27.02.2014.

6. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Tonko Horvat, Mislav Marinčić, Marko Prugović i Jakov Volić Vukadin.

25.02.2014.

5. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Tonko Horvat, Mislav Marinčić, Marko Prugović i Jakov Volić Vukadin.

20.02.2014.

Postavljeni pano Valentinovo & Maškare u blagovaonici Doma i domskom holu.

20.02.2014. - OTKAZANO

Radionica pod vodstvom gđe. Marine Bubaš, prof. i gđe Blaženke Škrinjar, prof. iz Obiteljskog centra – analiza provedene ankete za 1. razrede.

18.02.2014.

4. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Tonko Horvat, Mislav Marinčić, Marko Prugović i Jakov Volić Vukadin.

18.02.2014.

Sudjelovanje na regionalnom natjecanju učeničkih domova u nogometu u Bakru, naši domaši su pod vodstvom odgajateljice Radmire Rade, prof. osvojili 3. mjesto.

Dom su predstavljali: Bruno Bračević, Darko Dietzman, Domagoj Dizdar, Bojan Đukanović, Denis Herceg, Deni Ivanušević, Marinko Marković, Milan Mesić, Josip Pavlešić, Matej Sabljak, Marin Turkalj, Ivan Vlahinić, Andreas Živković.

13.02.2014.

Priredba „Valentinovo vs Maškaraok“.

Izbor za najbolju grupnu masku - točku, najbolju pojedinačnu masku, najbolju pjesmu/prozni tekst, crtež ili sliku.

12.02.2014.

U domskoj blagovaonici postavljena izložba maski, radovi su nastali u keramičarskoj radionici pod vodstvom odgajateljice Nevenke Brnardić, prof.

12.02.2014.

Odbojkaški turnir učeničkih domova - regija Zapad u Rijeci u organizaciji Učeničkog doma Kvarner.... Sudjelovale su: Josipa Barić, Marija Crljenjak, Kristina Grdić, Vilma Kirasić, Maja Kurtović, Doris Magdić, Patricia Marijanović, Viktorija Matanić, Ivana Španić, Željana Vrbić, Iva Vujić, Gloria Vuković i odgajateljica Anđelka Badovinac, prof. Čestitamo im na osvojenom 1. mjestu.

11.02.2014. utorak

3. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za Učenički dom nastupili: Jakov Volić Vukadin, Mislav Marinčić, Marko Prugović.

11.02.2014. utorak

Veleposlantstvo Japana u RH: Koncert grupe "Wasabi", Gradsko kazalište Zorin dom, tradicionalna japanska glazba

11.02.2014.

Radionica za 3. i 4. razrede „Facebookoholic“ – voditeljica A. Pavlečić, prof.

06.02.2014. četvrtak

U domskoj streljani održan prijateljski susret u streljaštvu s Domom učenika Duga Resa. Postignuti su sljedeći rezultati:

- u ženskoj konkurenciji

1. Marina Žugaj, Karlovac	151
2. Viktorija Matanić, Karlovac	136
3. Anamarija Vitolić, Duga Resa	124
4. Doris Lakotić, Karlovac	106

- u muškoj konkurenciji

1. Demir Huskić, Duga Resa	151
2. Tomislav Krizmanić, Karlovac	151
3. Antonio Kovačević, Duga Resa	145
4. Renato Pavlinac, Karlovac	132
5. Matteo Toth, Karlovac	129
6. Mihael Vidoš, Karlovac	123
7. Josip Devčić	119
8. Luka Pavlinac	107
9. Marko Maraković	105

30.01.2014.

Sjednica Vijeća učenika.

28.01.2014. utorak

2. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Jakov Volić Vukadin, Mislav Marinčić, Antun Babić, Marko Prugović.

23.01.2014.

U blagovaonici postavljena izložba radova nastalih na radionici „ToMAgo“

22.01.2014.

Scena Gorica i Teatar Exit: Kreket

Gradsko kazalište Zorin dom, hit predstava redateljica Renea Medveška, glume: Luka Dragić, Mia Anočić-Valentić, Ivan Grčić

22.01.2014.

Radionica „ToMAgo“ – izrada slika od sušenih cvjetnih latica pod vodstvom gđe. Marije Igaly

21.01.2014.

Uređena blagovaonica – povodom nadolazećih Maškara i Valentinova

21.01.2014.

1. kolo stolnoteniske lige Jastrebarsko. Za učenički dom nastupili: Jakov Volić

Vukadin, Mislav Marinčić, Antun Babić, Marko Prugović.

20. – 24.01.2014.

U Dječjem domu Vladimir Nazor održava se tradicionalna Zimska likovna kolonija (ZILIK) na kojoj sudjeluju i naši učenici i učenice u radionicama kaširanja i modeliranja (20.01.), ilustracije (21.01.), akvarel (22.01.), crtež, fotografija i kolaž (23.01.), te kombinirane tehnike (24.01.).

14.01.2014.

Učenice Magdalena Cindrić, Kristina Dovođa, Viktorija Matanić, Iva Prpić i Iva Vujić napravile su pano povodom Dana međunarodnog priznanja Republike Hrvatske (15.01.)

13.12.2013.

U dvorištu Trgovačko-ugostiteljske škole posjetili smo otvorenje izložbe jaslica, povodom događanja „Vrijeme Došašća i Božića u karlovačkoj Zvijezdi“.

12.12.2013.

Božićna priredba u Domu u izvedbi tamburaške, pjevačke, dramske i recitatorske sekcije.

12.12.2013.

Nastup dramske, pjevačke i tamburaške sekcije u OŠ Grabrik povodom nadolazećih božićnih blagdana za učenike 1-ih razreda u 11 sati.

11.12.2013.

Sudjelovanje na regionalnom natjecanju učeničkih domova u nogometu u Pazinu. Osvojeno 2. mjesto.

06.12.2013. petak

Učenički dom Karlovac postavio je božićne jaslice u izlogu Knjižnice za mlade u Banjavčičevoj ulici.

05.12.2013.

Uređenje Doma (domska blagovaonica, hol, hodnici) povodom nadolazećih božićnih i novogodišnjih blagdana ;)

03.12.2013.

Glazbena i folklorna sekcija bila je na godišnjem koncertu Folklornog ansambla Matija Gubec u Gradskom kazalištu Zorin Dom.

28.11.2013.

Održan je posljednji, treći, dio radionice u sklopu programa adaptacije „Adaptacija i prevencija rizičnog ponašanja“ za prve razrede – voditeljice prof. Škrinjar i prof. Bubaš iz Obiteljskog centra

28.11.2013.

Regionalni susret domova u odbojki i stolnom tenisu u Puli. Odbojkašice su osvojile 2. mj., i stolnotenisači 2. mj.

27.11.2013.

Regionalni susret domova u košarci i streljaštvu u Rijeci na 3. Maju. Košarkaši su osvojili 4. mj., Strijelci 3. mj. i strijelkinje 1. mj.

27.11.2013.

Prijateljski nogometni susret između ekipa Dječjeg doma Vladimir Nazor i Učeničkog doma Karlovac.

26.11.2013.

Finale domskog turnira u stolnom tenisu. Poredak:

1. mj. Marko Prugović
2. mj. Volić Vukadin Jakov
3. mj. Turkalj Marin

22.11.2013.

U blagovaonici postavljen plakat povodom Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad ženama (25.11.)

21.11.2013.

Radionica „Ja jesam...“ u sklopu posebnog programa samopouzdanje pod vodstvom odgajateljice Krunoslave Dragojević Vukmirović, prof.

19.11.2013.

U gradskom kazalištu Zorin Dom pogledali smo predstavu „Ispad“ u sklopu programa prevencije nasilja pod vodstvom.

19.11.2013.

Dom su posjetila i razgledala djeca iz Dječjeg doma Vladimir Nazor u Karlovcu.

19.11.2013.

Postavljen pano povodom Svjetskog dana prevencije zlostavljanja djece (19.11.) u sklopu programa prevencije nasilja.

19.11.2013.

Početak domskog prvenstva u stolnom tenisu.

18.11.2013.

Izvlačenje parova za prvenstvo Doma u stolnom tenisu.

17.11.2013.

U znak sjećanja na žrtve Vukovara (18. studeni) zapaljene su lampioni ispred Doma.

15.11.2013.

Postavljen pano povodom Dana sjećanja na Vukovar.

15.11.2013.

Projektni dan „Sidro u Kvarneru“ – sudjelovalo 15 učenika likovne i košarkaške sekcije.

Održane kreativne radionice: izrada mozaika, izrada Kvarnerskog melema.

13.11.2013.

U Domu je održan sastanak Županijskog vijeća stručnih suradnika Karlovačke županije, kojemu je prisustvovala i savjetnica gđa. Majda Fajdetić, prof.

12.11.2013.

Postavljen pano Hrvatske pasmine domaćih životinja u domskoj blagovaonici.

12.11.2013.

U domskoj streljani održan prijateljski susret u streljaštvu s Domom učenika iz Duge Rese.

12.11.2013.

U Domu učenika Duga Resa odigran je prijateljski nogometni susret učenika dugoreške srednje škole, Doma učenika Duga Resa i Učeničkog doma Karlovac.

12.11.2013.

Međunarodni dan tolerancije 16.11.2013. obilježen je postavljanjem panoa u blagovaonici Doma.

11.11.2013.

Međunarodni dan ljubaznosti 13.11.2013. obilježen je postavljanjem panoa u domskom holu – u sklopu programa prevencije nasilja

11.11.2013.

Povodom tjedna znanosti i mira (11. – 17.11) postavljen pano i uređena blagovaonica.

07.11.2013.

Postavljen pano „Prijatelj“ u sklopu programa prevencije nasilja.

07.11.2013.

Održan je drugi dio radionice u sklopu programa adaptacije „Adaptacija i prevencija rizičnog ponašanja“ za prve razrede – voditeljice prof. Škrinjar i prof. Bubaš iz Obiteljskog centra

05.11.2013.

Skupština domskog sportskog kluba „Žabac“, izabran predsjednik Josip Pavlešić i zamjenica Željana Vrbić.

04.11.2013.

Održana godišnja skupština učenika koji sudjeluju u kulturnim i radno-tehničkim aktivnostima. Za predsjednika izabran učenik Kristijan Petelin, a zamjenicu Iva Vujić.

30.10.2013.

Uređena blagovaonica povodom Haloweena.

30.10.2013.

Likovna radionica Halloween pod vodstvom odgajateljice Radmile Rade, prof.

29.20.2013.

Postavljen pano povodom Dana gluhih.

28.10.2013.

Sastanak Vijeća učenika.

25.10.2013.

Postavljen info pano – origami.

Postavljen info pano povodom Haloweena.

25.10.2013.

Radionica origamija u Gradskom muzeju Karlovac pod vodstvom gosp. Marinka Pleskine, prof.

23.10.2013.

Gostovanje učeničkog doma iz Bakra. Održani susreti u stolnom tenisu, šahu i nogometu.

17.10.2013. četvrtak

Održana radionica „Kada pogledam u ogledalo vidim da sam...“ u sklopu posebnog programa samopouzdanja pod vodstvom Radmile Rade, prof.

16.10.2013.

Posjet glazbene sekcije Učeničkom domu Marija Jambrešak u Zagrebu.

16.10.2013.

Predavanje i radionica pedagoginje Željke Jančić „Kako prehrana utječe na naše zdravlje i ponašanje?“ za drugu grupu učenika.

16.10.2013.

Radionica povodom Dana kruha, izrada pekarskih proizvoda od tijesta.

15.10.2013.

Radionica „Adaptacija i prevencija rizičnog ponašanja“ za prve razrede – A grupa, voditeljice prof. Škrinjar i prof. Bubaš iz Obiteljskog centra

10.10.2013.

Postavljena izložba podom dana Kruha i Dana zahvalnosti za plodove zemlje.

10.10.2013.

Predavanje i radionica dugogodišnje suradnice, pedagoginje Željke Jančić „Kako prehrana utječe na naše zdravlje i ponašanje?“

10.10.2013.

Radionica „Pravi prijatelj“ pod vodstvom odgajateljice Radmile Rade, prof. i Natalije Sonički, prof.

4.10.2013.

Postavljen informativni pano povodom Dana Doma.

3.10.2013.

Postavljen informativni pano povodom Dana zaštite životinja (4.10.) i Međunarodnog Dana borbe protiv nasilja nad ženama (2.10).

03.10.2013.

Naša učenica Danijela Butorac održala je radionicu izrada privjesaka. Istovremeno su polaznici keramičarske održali su radionicu salvetne tehnike za sve učenike Doma.

02.10.2013.

Učenici prvih i drugih razreda posjetili su stalni postav Gradskog Muzeja u Karlovcu.

01.10.2013.

Održana adaptacijska radionica „Upoznaj me – slični smo, a različiti“ pod vodstvom odgajateljice Nevenke Brnardić, prof. za učenike prvih razreda.

01.10.2013.

Sastanak Vijeća učenika.

09.10.2013.

Predstava „Zločin na Kozjem otoku“ kazalište „Marin Držić“ Dubrovnik

27.09.2013.

Dramska sudjelovala sa svojom predstavom na manifestaciji „Jesen u gradu“

24.9. – 07.10.2013.

Izložba učeničkih radova u Gradskoj galeriji Zilik povodom Dana Doma.. Izloženi su radovi keramičarske, likovne, maketarske, novinarske i fotosekcije.

24.09.2013.

Adaptacijska radionica za učenice i učenike prvih razreda pod vodstvom odgajateljice Astrid Pavletić, prof.

21.09.2013.

Postavljen pano UNESCO u Hrvatskoj – Hrvatska kulturna baština.

16.09.2013.

„Čudesan svijet latica“ izložba Marije Igaly u Gradskoj knjižnici Ivan Goran Kovačić –

11.09.2013.

Adaptacijska radionica za prve razrede, voditelj Astrid Pavletić 17.30 sati. „Novi Dom – izazovi i odluke“. Sudjelovalo 18 učenika.

10.09.2013.

Sportska radionica „Pješačenjem do zdravlja – uspon na stari grad Dubovac“ povodom Dana Hrvatskog olimpijskog odbora, razgled starog grada, panoramski pogled na grad, zajedničko slikanje.

04.09.2013.

Učenice Milana Paić i Dora Dujmić postavile izlog na temu „Dobrodošlice“.

07.09.2013.

Selena Franjić postavila panoa u blagovaonici „Karlo i Karla pričaju o Karlovcu“.

01.09.2013.

Početak nove školske godine. Sastanak s novim učenicima i roditeljima.

